

letnik XXI - št. 7, julij 2014

Glasilo občine Trzin

odsev

Tudi poleti nekateri projekti tečejo

Posodobitev CCN

Sonce za Mednarodni folklorni festival

Razstava Človeka nikar

Vreme po EVROPI?

Vreme na HRVAŠKEM?

Vreme v SLOVENIJI?

vreme-info.si

VREMENSKI PORTAL za SLO | HR | EU

V turizmu je prihodnost! Če smo srečneži, da živimo v tako zelenem koncu dežele pred čudovito hribovsko kuliso ter med prijaznimi ljudmi, pa še toliko bolj ...

In turizem smo ljudje – zato na **Gimnaziji in srednji šoli Rudolfa Maistra Kamnik** v okviru izobraževanja odraslih odpiramo nov program:

GASTRONOMIJA IN TURIZEM

Začnemo v jeseni 2014, izobraževanje lahko izberete tudi kot prekvalifikacijo.

Vpis in informacije septembra 2014 na **01-830-32-28** ter na **www.gssrm.si**

Kislo poletje

Iskal sem izraz, da bi z njim označil letošnje poletje: obotavljajoče, mokro, nevihtno, nestanovitno ... Nobeno poimevanje mi ni bilo všeč, nazadnje sem se odločil za kisko. Vreme je več ali manj res pogosto »kisko«, še prav nič takšno, kot si zamišljamo poletje. Kislo pa se nasmihamo tudi, ko zasledujemo dogajanja na politični pa tudi gospodarski sceni naše države. Verjamem, da večina od nas raje ne bi hodila na prepegoste volitve in izbirala med nepravimi kandidati, ki sicer na veliko obljublajo, pri tem pa držijo fige v žepih. Prav nobeden od tistih, med katerimi smo lahko izbirali med zadnjimi volitvami, ni bil prepričljiv, ni povedal, kako bi resnično lahko oživili gospodarstvo in potegnili voz našega gospodarstva iz krize, kako bi lahko spremenili razmišljanja in odnose v državi. Dejstvo je, da bo imel novi mandatar izjemno zahtevno delo in bo, če bo resnično zavihal rokave, kmalu eden najmanj priljubljenih politikov, precej verjetno pa je tudi, da bomo šli že sorazmerno kmalu spet na nove parlamentarne volitve. Očitno nam še ne gre dovolj slabo, da bi spregledali, da moramo stopiti skupaj, pustiti okostnjake zgodovinarjem in naša prizadevanja usmeriti v boljši jutri za naše otroke.

Tudi v tej številki Odseva žal lahko opazite, da se zdaj politična pozornost že preu-

šmerja tudi proti lokalnim volitvam, ki jih bomo imeli oktobra. Spet bo taktika kandidatov v napadanju tekmecev, v mazanju njihove podobe in naslajanju nad zadregami, ki jih lahko povzročijo nizki udarci. Resnično kisko je to poletje!

Ampak poletje je tudi čas, ko bi morali na dopust, na počitnice, ko bi se morali »odklopiti« in si nabrati novih moči za nove izzive. Ne pustite si vzeti te priložnosti, ki vam jo ponuja poletni čas! Imejte se radi, kot bi rekla moja prijateljica, ki predava, da moramo biti to, kar v resnici smo, da se moramo poslušati in ravnati tudi po svojih notranjih vzgibih. Verjamem, da je takšno razmišljanje v marsičem pravilno. Če se zgolj odzivamo na preišljene, pretkane pozive političnih agitatorjev, strankarskih in drugih veljakov, sprejemamo njihovo igro in se nehote spreminjamo v čredo ovac, ki jo je lahko voditi, postajamo navijači, ki si govorijo: »Saj ni nič hudega, če ga malo lomi, pomembno je le, da je naš!« Ker se pustimo prepričevati, da moramo podpirati te in te, ker so boljši, lepši in boljše govorijo, kot tisti, ki so grdi in pokvarjeni, enostavno spregledamo, kako težko uresničljive in v oblakih so lahko obljube tistih, ki jih podpiramo.

Res je, da bi verjetno na volitvah precej kratko potegnil kandidat, ki bi obljubljal trdo delo, a če hočemo iz krize, bomo morali pristati tudi na to. A naša pravica je, da trdo in tudi pošteno delo pričakujemo predvsem od tistih, ki so za svoje delo dobro plačani. Če se odločajo za vodilne položaje v družbi, morajo to upravičiti s svojim delom, zgledom in vizionarskim vodenjem, ne pa zgolj tako, da si pripenjajo lente in hlastajo za privilegiji. Še se spo-

minjamo protestov po ulicah naših mest, ko so protestniki vzklikali, da nam je dovolj pokvarjenih politikov. Verjamem, da so protestniki pri tem resno mislili, in tudi rezultati zadnjih volitev kažejo, da si večina volilcev želi nov pristop, poštenost, saj še upamo, da se da pomagati naši deželici na sončni strani Alp.

Čakajo naš še težke naloge in trdo delo, za to pa se moramo pripraviti. Moramo razčistiti v naših glavah, premisliti in si tudi odpočiti. Zato vzemite dopust, privoščite si počitnice. Predajte se lepotam narave, ki nas obdaja, zanimivostim daljnih krajev, predvsem pa svojim najbližjim – sorodnikom, prijateljem in tudi sebi. Občutite veter v laseh, vdihnite polna pljuča svežega zraka. Ni pomembno, če ima vonj po morju ali snežnikih z gorskih vrhov, predajte se in občutite lepoto trenutkov, spet odkrivajte radosti življenja. Če je poletje še tako kisko, lahko najdemo tudi pozitivne stvari, ki nam prinesejo nasmeh na lica in iskrice v oči. Bodite iznajdljivi, pogumni. Sledite svojim sanjam. Naj vas ne preseneti spoznanje, da življenje lahko teče dalje tudi brez vaše pomoči, saj se bo to enkrat neizogibno zgodilo. Vi lahko s svojim prispevkom vplivate na kakovost življenja, omogočite boljše delovanje podjetja, družbe, a vaš prispevek bo boljši, če se boste v spopad z vrtincem življenja spustili spočiti, z novimi spoznanji in boste svoje poslanstvo opravljali preišljeno. Za pošten razmislek pa je včasih res treba stopiti korak iz toka dogodkov, zato se prepustite užitek v senci borovcev ob obali, pesmi vetra ob razglednih grebenih vrhov ali vrvežu tujih mest in svetov. Poletje in tudi vaše življenje ne bosta več tako kiska, v jeseni pa se boste lažje zoperstavljali pastem in izzivom, ki jih tudi življenje že pripravlja za nove čase. Kjer koli že boste, vzemite si čas zase in uživajte!

Urednik

ODSEV glasilo občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: **Miro Štebe**
Tel.: 564 11 54, GSM: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Klemen Hvasti, Zmago Knuplež, Brigita Ložar, Andrej Nemeč, Nataša Pavšek, Miha Pavšek, Emil Pevec, Iztok Plevelj, Ana Pirc, Majda Šilar, Dunja Špendal, Jožica Valenčak in Nina Volgemut

Tehnično urejanje in tisk:

✂ **grafex** agencija | tiskarna

Trženje: **Grafex agencija**
Tel.: 041 617 927

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):
Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**

Glasilo izide enkrat mesečno in ga dobijo vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408-4902

Gradivo za
septembrsko
številko
oddajte
najkasneje
do

5. septembra
2014

Slika na naslovnici
Poletno zatišje
Foto: Miro Štebe

ZAHVALA za pomoč pri izvedbi 13. Mednarodnega folklornege festivala v Trzinu

Turistično društvo Kanja Trzin se zahvaljuje vsem, ki so prireditev podprli, posebej še: Občini Trzin, Osnovni šoli Trzin, Marjanu Habatu, s. p., Trzin, Pekarni Pečjak, Grosuplje; Slaščičarni Jurček, Depala vas; JKP Domžale, EIS Skočaj, d. o. o., Radomlje, Napisom Šinko, Loka, Produkciji DGU – TV oddaja, Gostilni Pr' Francet', Tiskarni Ravnikar, Domžale.

Hvala vsem prostovoljcem za pomoč, nastopajočim folklornim skupinam, snemalcem in seveda številnim obiskovalcem.

Županov kotichek

Leto 2014 je kar dramatično in hkrati zelo pomembno za Slovenijo v celoti in seveda tudi za občine. Vendar ne samo zaradi številnih volitev, ki obetajo morda kar tektonске spremembe na političnem zemljevidu Slovenije, upam da res pozitivne, ampak tudi zato, ker se s tem letom začenja nova finančna perspektiva (2014-2020), ki prinaša v zvezi s črpanjem in možnimi nameni porabe evropskih sredstev, od katere si tudi v Sloveniji veliko obetamo, precej sprememb. To je opaziti tudi v razpravah o Partnerskem sporazumu med Slovenijo in Evropsko komisijo, ki bo hočeš nočeš morda celo najpomembnejši strateški dokument Slovenije za obdobje 2014-2020, saj je od tega dokumenta odvisno, za katere namene bo mogoče črpati evropska sredstva. Zato je razumljivo, da ta pogajanja povzročajo po občinah tudi nekaj slabe volje, saj je težko sprejeti, da v tej

perspektivi ne bo več na voljo ravno veliko evropskih sredstev za infrastrukturne projekte, na primer za lokalne in tudi ne za državne ceste, za objekte s področja okoljske infrastrukture ipd.

Občinske strategije

Zato je seveda pomembno, da se občine tem okoliščinam znajo prilagoditi, čeprav je gotovo res, da so glede tega v različnih položajih, in da tiste občine, ki so na tem področju dovolj storile že v preteklosti, lažje načrtujejo svoje razvojne programe in računajo tudi na evropska sredstva. To velja tudi za našo občino. Mi smo pravzaprav že v položaju, ko se že bolj ukvarjamo s potrebami po investicijskem vzdrževanju in prenovi infrastrukture, na primer zamenjavah še zadnjih odsekov vodovoda iz azbestocementnih cevi, s posodobitvijo in obnovo centralne čistilne naprave, vzdrževanjem kanalizacije ... Na srečo za prihodnje posege te vrste obstajajo viri, ki jih do lanskega leta ni bilo, po drugi strani pa vse kaže, da bomo z največjima projektoma te vrste (nov cevovod od črpališč do Trzina in nadgradnja CČN) ravno še ujeli možnost sofinanciranja s sredstvi kohezijskega sklada EU. Hkrati pa se zdaj potrjuje, da smo v preteklih šestnajstih letih, odkar obstaja občina, dovolj pametno načrtovali in potem tudi izvajali načrte razvoja občine Trzin. Kot morda najpomembnejše se potrjuje to, da nismo omogočali tako množičnega priseljevanja in tako obsežne gradnje, kot je v bistvu bilo načrtovano pred ustanovitvijo občine, ko je veljalo, da naj bi Trzin tako rekoč v nekaj letih zrasel do obsega 6.000 prebivalcev; danes nas je v Trzinu, kot je najbrž znano, okrog 4.030 prebivalcev s stalnim bivališčem.

povzročata tudi to, da zaradi manjšega števila prebivalcev nekaterih stvari tudi ni mogoče zagotoviti; na primer še ene pošte, višje ravni zdravstvene oskrbe v samem kraju (več različnih ambulant), večjih pokritih športnih površin, ker je preprosto možno število uporabnikov prenizko. A vendar, sem prepričan, koristi te politike pretehtajo. Zgledno smo poskrbeli za športnorekreacijske površine, dovolj tudi za potrebe ljudi, ki so socialno ogroženi (npr. za neprofitna stanovanja), bili smo najbrž prva občina v Sloveniji, ki je sama zgradila dom za starejše in v njem omogočila zelo razvejane dejavnosti, ki jih starejši s pridom izkoriščajo in tako živijo čim bolj polno življenje itd. Ob tem pa se je občina Trzin tudi sorazmerno gospodarsko razvijala, pri čemer se ni toliko vmešavala v neposredno načrtovanje, kaj, kdo in kako naj dela v Trzinu, kot to poskušajo ponekod drugod, temveč je razmišljala predvsem o tem, kako zagotoviti pogoje in ustrezno socialno in urbano okolje za gospodarski razvoj ter tudi neposredno podpirala zlasti manjša podjetja, inovativnost ipd.

Razvita občina

Danes je občina Trzin najbolj razvita občina v Sloveniji in seveda želi to ostati tudi v prihodnje, pri čemer je zelo pomembno ravno spoznanje, da je razvoj zelo kompleksen pojav oziroma proces, in da za razvoj nikakor niso pomembna samo količinska merila, kot nekateri mislijo, in ne samo finančna podpora, poceni zemljišča itd. Za mnoge dejavnosti je še bolj važno neposredno okolje in to, kako se v tem okolju počutimo in kaj vse nam to okolje nudi poleg prostora za opravljanje dejavnosti; tudi to, kaj še lahko opravimo v neposredni bližini delovnega mesta, kako se bo naša stranka počutila v kraju, ko bo prišla na poslovni obisk itd. Tudi o vsem tem smo razmišljali, razmišljamo in bo kajpak treba razmišljati tudi v prihodnje.

Telefonske številke Občine Trzin:

01/ 564 45 43
01/ 564 45 44
01/ 564 45 50

Številka faksa:
01/ 564 17 72

Uradne ure:
ponedeljek 8. – 14.
sreda 8. – 13. in 14. – 18.
petek 8. – 13.

Elektronski naslov:
info@trzin.si

Domača stran na internetu:
www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki 01/ 564 47 30.

Odprava vzrokov za napetosti

To ni pomembno zato, ker ne bi marali priseljencev ali česa podobnega, navsezadnje več kot 75 odstotkov sedanjih prebivalcev predstavljamo ljudje, ki smo se priselili v zadnjih štiridesetih letih, temveč zato, ker tako množično priseljevanje vedno in povsod povzročata določene napetosti in nesoglasja ter celo pojave nestrpnosti med ljudmi, nadalje hočeš nočeš tudi zaostajanje z zagotavljanjem ustrežne infrastrukture, ki jo danes pač ljudje pričakujemo (šolski prostor, vrtci, rekreacijske površine, domovi in druge možnosti za zadovoljevanje potreb starejših, delovna mesta, parkirišča itd. itd.) ter seveda tudi slabše možnosti za vzpostavljanje socialnih stikov in omrežij, ki jih vsak od nas potrebuje, pa četudi živi v t. i. spalnem naselju. V Trzinu smo, si upam trditi, upočasnili rast števila prebivalcev na razumno mero, čeprav to včasih

OBVESTILO Občinske volilne komisije Občine Trzin

Občinska volilna komisija Občine Trzin obvešča, da bo Sklep o določitvi volišč in območij volišč v občini Trzin za redne volitve v občinski svet Občine Trzin in volitve župana Občine Trzin, v letu 2014, Ugotovitveni sklep o številu potrebnih podpor volivcev kandidaturi za župana v Občini Trzin, Ugotovitveni sklep o številu potrebnih podpor volivcev za določanje liste kandidatov s strani volivcev za Volilno enoto 1 in Volilno enoto 2 Občine Trzin kot tudi druge sprejete odločitve sproti objavljala na spletni strani Občine Trzin: <http://www.trzin.si/volitve/>.

Tudi poleti nekateri projekti tečejo

Začel se je čas dopustov, čeprav letos vsaj za politike verjetno ni pravih počitnic. Vprašljivo je, če si jih vsi sploh zaslužijo. Pa vendar so tudi taki, ki si počitnice vendarle zaslužijo, na primer zaposleni v občinskih upravah, ki so vse leto bili boj s takimi in drugačnimi birokratskimi ovirami in spreminjajočimi se predpisi, ki so jim jih pošiljali z vrhov slovenske države. Prav zato smo tokrat pogovor z županom naše občine g. Antonom Peršakom začeli z medpočitniškim delovanjem občinske uprave.

Kako občinske službe delujejo v tem času? Kako je z uradnimi urami in dosegljivostjo občinskih uradnikov? Hkrati pa nas zanima tudi, katera gradbena ali obnovitvena dela so v občini predvidena v poletnem času?

Občinska uprava tako kot že vsa leta tudi poleti dela in posluje v skladu z razporedom delovnega časa in znotraj tega uradnih ur. Glede na to, da je čas dopustov in da delodajalec mora v poletnem terminu zagotoviti slehernemu delavcu vsaj 14 dni rednega dopusta, je seveda vsak izmed uradnikov nekaj časa odsoten, vendar je poskrbljeno za nadomeščanje, tako da je mogoče vsako res nujno zadevo urediti vsaj v nekaj dneh, drugače pa zagotovo v roku, ki je predpisan. Kar zadeva občinske naložbe, se vsaj dve pomembni že odvijata, čeprav morda za večino občanov nista na prvi pogled vidni. Gre za skupno in zelo pomembno investicijo v t. i. nadgradnjo centralne čistilne naprave (uskladitev s standardi EU in povečanje kapacitete), kar je skupni projekt šestih občin v vrednosti blizu 17 milijonov evrov, ki bo trajal praktično tri leta, in izgradnja povsem novega primarnega cevovoda od črpališč na Mengeškem polju do Trzina s priključitvijo novih, globljih vrtin, ki bodo zagotovile izboljšanje kakovosti pitne vode. Poleg tega se izvaja še nekaj posegov na vodovodu (zamenjave starih azbestocementnih cevi, zamenjave dotrajanih priključkov), ki bodo prispevali k izboljšanju kakovosti preskrbe s pitno vodo. Intenzivno pripravljamo tudi nekaj pomembnih posegov na cestah: izgradnja vsaj dela manjkajočih pločnikov ob Mengeški cesti (čisto do meje občine, kot vse kaže, ne bo mogoče, ker je treba počakati na poseg države na lokaciji križišča z Grajsko cesto), cesta iz OIC Trzin do križišča na Dobravi, izgradnja še zadnjega dela ulice Brodišče v OIC Trzin, vodovod in delna obnova asfalta na Ulici Kamniškega bataljona, popravilo Jemčeve ceste itd.

Kar nekaj cest v Trzinu je zaradi različnih del razkopanih, ponekod, npr. v coni, pa so se občani že prej pritoževali zaradi udarnih jam na cestiščih. Ali imate na Občini pregled nad deli cestišč, ki bi bili potrebni vsaj delnega krpanja z asfaltom? Bodo ceste do jeseni urejene tako, da bo vožnja po njih spet udobnejša?

Imamo pregled; vsaj ceste, najbolj potrebne popravil, bodo gotovo sanirane.

Ali lahko poveste, kaj je novega v zvezi z načrti za novo trgovino v Trzinu? Je mogoče že napovedati, kdaj naj bi z deli začeli in kdaj naj bi bila trgovina dokončana? Ob tem nas tudi zanima, ali boste, če bo trgovina res zgrajena, na tistem delu kaj spreminjali prometni režim, mogoče tudi z drugačnim pretokom vozil mimo osnovne šole?

Gre za investicijo, ki poteka v zasebnem sektorju, in investitorji nas seveda o svojih načrtih obveščajo samo toliko, kolikor kaj potrebujejo od Občine, zato zelo težko zares zanesljivo karkoli napovedujemo. Kolikor vemo, je investitor v fazi pridobivanja gradbenega dovoljenja in namerava, čim ga bo pridobil, začeti z deli, predvidoma še to poletje. Je pa težko karkoli natančno napovedati, ker je tudi investitor odvisen od številnih soglasij, ki

Razkopana Jemčeva cesta

jih mora pridobiti od drugih soglasodajalcev; tako recimo tudi od Ministrstva za infrastrukturo in prostor v zvezi z izvozom na Mengeško cesto ipd. Tako da investitor najbrž še niti sam natančno ne more napovedati začetka gradbenih del. Zaradi vašega vprašanja sem se tudi malo pozanimal in so mi povedali, da naj bi bila gradnja odvisna tudi od gradnje servisne delavnice, ki jo tam želijo zgraditi dosednji lastniki tistega zemljišča. Graditi naj bi jo začeli že v kratkem in ko bo delavnica zgrajena in bodo sedanjo delavnico preselili v novi objekt, bo šele mogoče začeti podirati Tavčarjevo domačijo in graditi manjši trgovski center za Spar. To pomeni, da se trgovina gotovo še ne bo začela graditi pred pozno jesenjo; zgrajena pa bo najverjetneje naslednje leto. Glede prometnega režima v okolici šole načrtujemo določene spremembe, ki pa niso povezane s tem projektom. Gre predvsem za to, da dodelujemo zamisel, kaj storiti, da bi nekoliko omilili prometno gnečo v okolici šole.

Ko je bil odprt novi vrtec, vsa nesoglasja v zvezi s plačilom njegove gradnje niso bila odpravljena. Ali je zdaj vrtec v celoti plačan, so nesoglasja z izvajalci odpravljena in ali je država vplačala svoj obljubljeni znesek?

Najprej tisti najbolj pozitivni del odgovora. Pravzaprav nepričakovano smo prvi obrok sredstev Ministrstva za šolstvo in šport res že dobili, kar pomeni približno dve tretjini zneska, ki naj bi ga bili glede na vse pogoje in končno ceno vrtca v celoti deležni. Preostanek naj bi dobili naslednje leto. Vrtec je seveda občina v celoti plačala, in to v skladu s sklenjeno pogodbo z izvajalcem, vendar izvajalec misli, da to ni dovolj, čeprav smo imeli pogodbo sklenjeno po sistemu »funkcionalni ključ v roke«, zato na Občini mislimo, da smo svoje obveznosti v celoti izpolnili. Tečeta pa dve civilni tožbi proti Občini: tožba glavnega izvajalca, družbe Jelovica hiše, d. o. o., in tožba enega od podizvajalcev. Na Občini seveda mislimo, da nista utemeljeni, in to tudi dokazujemo na sodišču. Enako velja za postopek, ki ga je družba Jelovica hiše, d. o. o., sprožila proti meni osebno.

Pred kratkim se je naša Občina povezala še s petimi občinami z območja severno in severovzhodno od Ljubljane v Lokalno akcijsko skupino, ki naj bi pripomogla k pridobivanju sredstev s področja razvoja podeželja, samooskrbe in podobno. Glede na to, da bi našo občino težko opredelili kot občino, v kateri kmetijstvo igra pomembno vlogo, v programih nove LAS pa je temu dan kar viden poudarek, nas zanima smiselnost vključevanja v še eno tako akcijsko skupino, saj smo vključeni že v regionalno razvojno agencijo Ljubljanske urbane regije, nekako bolj od daleč pa sodelujemo že tudi s podobno agencijo Srca Slovenije?

Vrtec je plačan, a izvajalci še hočejo več.

Gre za povezavo in programe, ki so povsem druge vrste, kot je vključenost občine v Osrednjeslovensko statistično regijo oziroma Ljubljansko urbano regijo, ki jo je z zakonom ustanovila država in v katero so občine vključene, naj to hočejo ali ne. Seveda pa se potem po lastni presoji vključujejo v projekte iz Regijskega razvojnega programa, ki se izvajajo na območju te regije. LAS (Lokalna akcijska skupina) se v skladu s programom

LEADER ukvarja z uresničevanjem manj obsežnih programov in projektov, katerih vsebina in cilj je razvoj podeželja, pri čemer pa ne gre nujno za projekte s področja kmetijstva. Pri tem tudi ne gre za zelo visoka sredstva, ki jih je mogoče pridobiti, vendar pa je pomembno to, da je mogoče za posamezni projekt, če je odobren, pridobiti kar 85 odstotkov denarja iz naslova sofinanciranja, kar je naposled pomembno, četudi gre za manjši projekt, vreden 20.000 ali 30.000 evrov. Občine severovzhodno od Ljubljane doslej nismo bile vključene v nobeno LAS, zdaj pa smo ocenili, da je morda vseeno smiselno ustanoviti LAS tudi na tem območju in izkoristiti možnosti za sofinanciranje kakšnih skupnih ali manjših posamičnih projektov po občinah. Treba je tudi povedati, da v tem okviru svoje projekte lahko prijavljajo tudi društva, javni zavodi itd. Naša ideja je med drugimi tudi to, da bi morda skupaj še s katero od občin spodbudili ekološko pridelavo hrane na opuščeni kmetijskih zemljiščih, morda v organizacijski obliki zadruga ali socialnega podjetja in z namenom, da to hrano zagotavljamo za vrtnice, šole ipd. Seveda pa so, kot rečeno, možni tudi drugi in drugačni projekti, važno je, da prispevajo k razvoju našega območja, morda tudi omogočajo zaposlovanje ipd.

Vprašanja sem zastavljal Miro Štebe

Predčasne volitve v državni zbor 2014

13. julij 2014, Pregled podatkov po volilnih okoliših

Zap. št.	VOLILNI OKOLIŠ	I. okoliš "Stari Trzin" in del Ljubljanske- vzhodno od Pšate %	II. okoliš Del Mlak in ulice pod zah.Ongerja, za strano %	III. okoliš Del Mlak-ulice zah. od Mlakarjeve in ulice v IOC %	SKUPAJ ŠTEVILO	Σ %
	VPISANO V VOLILNI IMENIK	1245 / 100%	931 / 100%	763 / 100%	2.939	100%
	VOLILI NA VOLIŠČU	653 / 53,73%	535 / 57,46%	418 / 54,78%	1.606	54,64%
3.	NEVELJAVNIH GALSOVNIC	10	1	2	13	0,44%
5.	GLASOVALI "ZA" spodnje liste	643	534	416	1.593	54,20%
1.	Združena levica	35 / 5,36 %	30 / 5,60 %	45 / 10,76 %	110	6,85
2.	DeSUS	50 / 7,65 %	41 / 7,66 %	32 / 7,65 %	123	7,65
3.	Stranka M. Cerarja	228 / 34,91 %	250 / 46,72 %	173 / 41,38 %	651	40,53
4.	Stranka Verjamem	5	1	6	12	0,74
5.	Liberal.gospodar.str.	0	0	1	1	
6.	Zavez.A.Bratušek	24 / 3,67 %	36 / 6,72 %	21 / 5,02 %	81	5,04
7.	SLS	6	4	3	13	0,81
8.	Državljska lista	5	4	1	10	0,62
9.	Zeleni Slovenije	1	3	1	5	
10.	Pirat.stran.Slovenije	7	9	8	24	1,49
11.	SDS	163 / 24,96 %	78 / 14,57 %	83 / 19,85 %	324	20,17
12.	SD	20 / 3,06 %	24 / 4,48 %	11 / 2,63 %	55	3,42
13.	Pozitivna Slovenija	32 / 4,90 %	22 / 4,11 %	11 / 2,63 %	65	4,04
14.	SNS	16	10	5	31	1,93
15.	Nova Slovenija	51 / 7,81 %	22 / 4,11 %	15 / 3,58 %	88	5,47
		643	534	416	1593	

Odločno tudi v posodobitev centralne čistilne naprave

17. junija so župani šestih občin solastnic Centralne čistilne naprave Domžale –Kamnik v Študi slavnostno podpisali pogodbo z izvajalci za posodobitev in razširitev CČN. Kot smo v Odsevu že pisali, je zaradi strožje evropske okoljske zakonodaje nadgradnja CČN nujno potrebna. Ta bo začela veljati leta 2016 in do takrat mora biti čistilna naprava posodobljena, saj bi v nasprotnem primeru morali plačevati kazen. Občine solastnice CČN so s pripravami na posodobitev začele že pred skoraj desetletjem, ker gre za velik projekt, pa so pri tem računale tudi na pomoč države in tudi Evropske skupnosti. Ta pomoč jim je bila obljubljena, zato so pripravili vse potrebno za posodobitev, v projekt so na zahtevo države naknadno vključili tudi razširitev in posodobitev kanalizacijskega sistema in tudi izboljšano oskrbo s pitno vodo, vendar obljubljenega denarja države in EU zaradi birokratske nesposobnosti na državni ravni ni še od nikoder. Ker se čas, ko bo začela veljati evropska zakonodaja vse bolj bliža, so se Občine odločile, da same začnejo z naložbo, čeprav pri tem še vedno računajo na kar zajeten znesek evropskih sredstev. Na državni ravni sicer zdaj obljublajo, da bodo denar v novi finančni perspektivi le nakazali, vendar je ob sedanjih zapletih in spremembah na državni ravni odločitev županov smela in tudi vredna pohvale. Že pred časom so se župani štirih občin, med katerimi je tudi Trzin, odločili, da bodo ravno tako, kar sami, še brez obljubljenih evropskih in državnih sredstev, začeli posodabljanje in širiti vodovodno omrežje na našem območju, nadgradnja centralne čistilne naprave v Študi pa je precej večji zalogaj, in upamo, da se bo pogum županom obrestoval.

Sedanja CČN je bila zgrajena leta 1981 in je bila največja in najodobnejša čistilna naprava v takratni Jugoslaviji. Gradnjo CČN so takrat financirali država in večji onesnaževalci na našem območju. Naprava je precej prispevala k bolj čistemu naravnemu okolju na območju nekdanjih občin Domžale in Kamnik, še zlasti pa je njeno delovanje ugodno vplivalo na boljšo kakovost pitne vode, vseeno pa zdaj nova zakonodaja zahteva še večjo kakovost čiščenja, še zlasti uvedbo tudi terciarnega čiščenja, to je čiščenja dušikovih in fosfornih snovi, kar je treba izvesti najkasneje do 22. avgusta 2016. V projekt so se vključile Občine Domžale, Kamnik, Mengeš, Komenda in Trzin, v kratkem pa naj bi se na kanalizacijsko omrežje in CČN priključila tudi Občina Cerklje z letališčem Jožeta Pučnika. Ko bo CČN posodobljena in povečana, bo lahko sprejela čiščenje 149.000 populacijskih ekvivalentov, kar pomeni, da bo lahko sprejela odpadno vodo vseh prebivalcev z omenjenega območja – to je skoraj petina Slovencev, hkrati pa bo čistila tudi ostalo odpadno in padavinsko vodo. Po izgradnji bo CČN četrti največji sistem za čiščenje odpadne vode v Sloveniji in bo zagotavljala precej večjo kakovost očiščene vode, ki jo bodo po čiščenju spuščali v Kamniško Bistrico. S tem bo po-

membno vplivala tudi na večjo kakovost vode v Kamniški Bistrici in posledično tudi v porečju Donave.

Sama gradnja bo potekala postopoma, CČN pa bo tudi v času gradnje v polnem obratovanju. Gradnjo bo izvajala družba SGP Pomgrad, d. d., ki so jo izbrali na javnem razpisu, skupna vrednost naložbe pa bo približno 15,5 milijona evrov, od tega za biološko stopnjo 11,5 milijona evrov, vstopni objekt pa 2,8 milijona evrov, ostali stroški pa bodo stroški nadzora, poskusnega obratovanja in izdelave dokumentacije. Delež, ki ga bo morala zagotoviti naša občina, bo usklajen z njenim 6,6 odstotnim solastniškim deležem, ki ga ima naša občina v CČN.

Sistem CČN bo s posodobitvijo dosegel bistveno višjo kakovost čiščenja, kar bo vplivalo tudi na povečanje stroškov čiščenja. Nov sistem bo namreč porabil več energije in procesnih kemikalij, predvsem pa se bo povečala omrežnina, ki je prihodek občin in se namensko uporablja za pokrivanje stroškov javne infrastrukture. Glede na dejstvo, da je trenutno veljavna cena za čiščenje odpadne vode za občane na CČN ena nižjih v Sloveniji in je skupni strošek za gospodinjstvo pod 4 evre na mesec, investitorji zagotavljajo, da povečanje cene zaradi nadgradnje v okviru vseh komunalnih storitev ne bo bistveno vplivala na družinske proračune.

Miro Štebe

Zdaj se ve, kje se začne Trzin

Pred kratkim nam je županov višji svetovalec za gospodarske javne službe Andrej Grilj namignil: »Zdaj pa smo na Mengeški cesti premaknili table z oznako kraja na začetek Trzina, tako da so tam zdaj vse trzinske hiše v Trzinu.« Potem pa je še dodal: »Da ne bomo stalne tarče kritik!« Verjetno se je res marsikak zaveden Trzinec razveselil tega občinskega ukrepa, saj se je nekaterim zdelo za malo, da smo bili prikrajšani za nekaj metrov. Ali so se na Občini za poseg, ki verjetno niti ni bil tako drag, odločili zaradi neprestanih kritik ali zato, ker so volitve pred vrati in bi se ob to spotikali še drugi kandidati za občinske stolčke, nam ni uspelo izvedeti, vsekakor pa je zdaj treba od krajevne table voziti počasneje, tako da bodo vozniki, ki malo pritisnejo na plin, ko peljejo čez Mengeško polje, zdaj morali že nekoliko prej začeti zmanjševati hitrost. Na bližnjem križišču se namreč, še zlasti zvečer, radi z radarjem postavljajo policisti. K večji varnosti pa bi vsekakor pripomoglo tudi to, da bi tam v križišču končno le naredili krožišče in da bi do meje občine ob cesti uredili tudi pločnike.

MŠ

Pričakovanja smo izneverili, a še je upanje

Ob dnevu državnosti, ko smo se spominjali odločilnih trenutkov osamosvajanja naše države pred 23 leti, je bila v kulturnem domu krajša proslava, na kateri so številni udeleženci lahko poslušali opozorilna razmišljanja in tudi trpke besede, ki jim je verjetno pritrnila večina od poslušalcev v dobro napolnjeni dvorani. Prvi je prisotne nagovoril župan občine Trzin g. Anton Peršak, ki je spomnil, da je takrat med Slovenci vladala izjemna enotnost in da smo takrat vsi verjeli v ideale, v besede, kot so: neodvisnost, svoboda, enotnost in suverenost. Te besede so bile tedaj uresničljive, so bile ideal, za katerega smo se bili pripravljene žrtvovati, zdaj pa vse bolj ugotavljamo, da smo jih izigrali, da so takratne besede izgubile blesk, a bi bilo prav, da jim povrnemo veljavo.

Tudi slavnostni govornik Vinko Beznik, poveljnik specialne policijske enote v osamosvojitveni vojni, je spomnil na takratno dogajanje in ideale, za katere so se borili. Opozoril je, da je bila vojna za samostojno Slovenijo tako kratka in sorazmerno nekrvava, ker

so se nanjo zelo dobro in taktično že prej pripravili. Poudaril je, da so takrat enote policije, teritorialne obrambe in vseh, ki so se vojni pridružili, zelo dobro, učinkovito in korektno opravile svoje naloge, da pa so potem politiki, ki so prevzeli vodenje države, v marsičem izničili takratna pričakovanja. Poudaril je, da je zdaj na politikih, da to popravijo. Spet bi morali bolj graditi na poštenju in enotnosti ter da bi se morali bolj usmeriti na mlade rodove, graditi prijateljstvo in medsebojno zaupanje. Čeprav je razočaran nad sedanjimi političnimi razmerami, optimizma v prihodnost naše družbe ni izgubil, verjame v mlade in da se vsi lahko bolj potrudimo za poštenje in učinkovitost naše družbe.

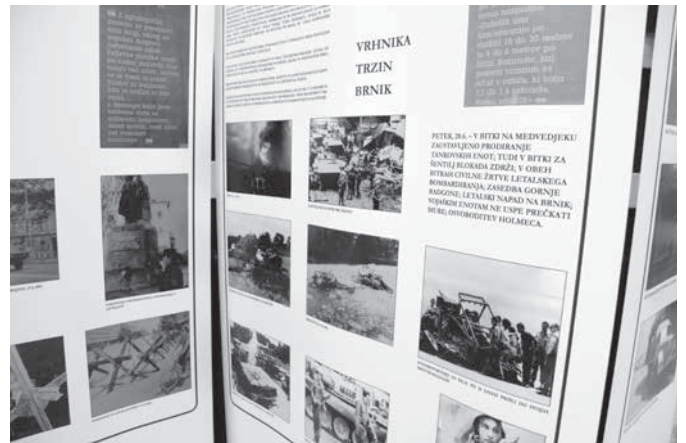
V kulturnem programu, ki ga je povezovala Helena Ogorelec, so nastopili člani Policijskega orkestra, Mladinska dramska skupina Miki Miška in recitatorji ter Pevski zbor Društva upokojencev Žerjavčki.

Miro Štebe

Razstava Človeka nikar

V torek, 17. junija, so v dvorani KUD-a Franca Kotarja Trzin slavnostno odprli razstavo Muzeja slovenske policije Človeka nikar, ki prikazuje najpomembnejše dogodke in dejavnost policije v času osamosvajanja Slovenije. Razstavo avtorice mag. Biserke Debeljak, upokojene kustosinje in nekdanje direktorice Muzeja slovenske policije, so v muzeju pripravili kot prvo razstavo o osamosvojitveni vojni pri nas. Razstavo so prvič prikazali 26. marca 1994 na ustanovni skupščini združenja Sever (združenje delavcev organov za notranje zadeve, sodelujočih pri osamosvajanju Republike Slovenije) v Novem mestu, kasneje pa je že kar petdesetkrat gostovala po različnih krajih v Sloveniji.

Glavni namen razstave je, kot je njena avtorica poudarila tudi ob predstavitvi v Trzinu, spominjati in opominjati. Opominjati na grozote vojne, za katere si želimo, da se ne bi nikoli več ponovile. Spominjati pa na trenutke, ko so se Slovencem uresničile tisočletne sanje in smo končno zaživel v svoji državi. V razstavo, ki vključuje čas od 1. decembra 1989 do 26. oktobra 1991, to je od preprečitve »mitinga resnice« do odhoda zadnjega vojaka Jugoslovanske armade iz Slovenije, so vključeni tudi posnetki, ki prikazujejo bitko v Trzinu. Goste in obiskovalce je na odprtju pozdravil župan občine Trzin g. Anton Peršak, ki je ob tem poudaril, da naj bi bilo odprtje razstave nekakšen uvod v bližnji praznik slovenske državnosti, s katerim so želeli spomniti na dogodke izpred 23 let, ki so vidno zaznamovali tudi Trzin z okolico. Spomnil je, da je takrat šlo za biti ali ne biti, in da smo takrat

Slovenci enotno, kot nikoli prej in žal tudi ne kasneje, stopili skupaj in uresničili stoletne želje našega naroda. Poudaril je, da je spomin na moč enotnosti danes, ko govorimo le še o delitvah, še kako koristen in potreben.

V krajšem kulturnem programu je sodelovala komorna skupina policijskega orkestra.

V času pred dnevom državnosti so v Trzinu pripravili še več dogodkov, med drugim tudi šahovski turnir policije, s katerim so počastili spomin na čas, ko je Slovenija stopila na svojo samostojno pot.

Miro Štebe

Šahovsko prvenstvo policijskega združenja

V soboto, 21. junija 2014, je v kulturnem domu v Trzinu Policijsko veteransko društvo Sever – Specialna enota, organiziralo odprto državno prvenstvo Združenja Sever. Na tekmovanju so sodelovali člani Policijskih veteranskih društev Sever, člane Območnih združenj veteranov vojne za Slovenijo in drugi vabljeni šahisti, predvsem iz Trzina, ki so tekmovali za pokal Bitka za Trzin. Na odprtju turnirja sta prisotne pozdravila predsednik PVD SEVER – specialna enota, Janez Portir in župan občine Trzin Tone Peršak, v otvoritvenem programu je nastopila komorna zasedba Policijskega orkestra. Na prvenstvu so se tokrat najbolje odrezali predstavniki PVD SEVER – specialna enota, saj sta prvi dve mesti osvojila njihova predstavnika, kot prvi Mušič Gojko in kot drugi Ličina Dušan, tretje mesto pa je osvojil Povše Martin iz PVD Sever – Celje. Udeleženci turnirja so zelo pohvalili organizatorje, sami organizatorji pa so pohvalili tako prijaznost domačinov in Občine kot tudi primernost prostora za tovrstne dogodke.

Matjaž Erčulj

Neznosna lahkost kritiziranja

V preteklih letih, odkar sem se aktivno vključil v Občinski svet občine Trzin, sem spoznal ustroj in delovanje sveta ter tudi same občinske uprave. Stvari, ki so mi bile prej malo znane in sem imel o njih tudi malo napačno predstavo, so mi sčasoma postale domače in razumljive. Marsikdo se sprašuje, zakaj imamo občino, zakaj upravo in zakaj vsi ti stroški. Marsikomu se zdi, da je vse to nepotrebno in namenjeno samemu sebi. Odgovor sem našel v teh nekaj letih. Zato, ker samo učinkovita uprava v sodelovanju s konstruktivnim svetom lahko vodi in ureja kraj. Vsi vemo, da je včasih že med sosedi težko ustvariti produktivno okolje, kaj šele na ravni ulice ali kraja. Nekdo mora prevzeti odgovornost za potrebe kraja sedaj in kar je še bolj pomembno, predvideti potrebe za prihodnost. Tu pa se je naša občina, ne glede na majhnost, pokazala kot ena najbolj podjetnih. Kar malo pozabljamo, kako se je naš kraj v teh letih spremenil. Novi vrtec, dodatni prostori v šoli, Habatova lopa in Jefačnikova domačija, obnovljeni Mengeška in Ljubljanska cesta, komunalna infrastruktura na teh dveh cestah itd. Ne morem si predstavljati, da bi vse to dosegli, če se pred šestnajstimi leti ne bi odločili za samostojno pot.

Vesel sem in ponosen, da sem kot svetnik Liste za trajnostni razvoj Trzina del tega. Skupaj s partnerskima strankama smo v občinskem svetu nadaljevali program, ki si ga je Lista za trajnostni razvoj Trzina zastavila ob samem nastanku občine – to je konstanten razvoj kraja, z učinkovitimi dolgoročnimi naložbami, zdravim in produktivnim okoljem, razgibanim družbenim in kulturnim življenjem ter strategijo sožitja z okoljem in ekološko

usmerjenost občine. Prevzeli smo odgovornost za razvoj občine Trzin, ki ga del občinskega sveta zaradi takih in drugačnih razlogov ni hotel. Upam, da se bo tudi to v prihodnje spremenilo in da bo novi občinski svet bolj enoten. Lažje je neutemeljeno kritizirati, kot pa odgovorno sodelovati pri odločitvah.

Odločitve, ki smo jih sprejeli, se odražajo že sedaj in se bodo še toliko bolj v prihodnosti. Pospešeno se obnavlja vodovodna infrastruktura, še letos se obeta drugi izvoz v IOC, pripravlja se začetek gradnje centra civilne zaščite in gasilskega doma, v partnerstvu s sosednjimi občinami se pripravlja razširitev čistilne naprave in še bi lahko našteval.

Navsezadnje pa je pomemben tudi podatek, da smo vse to dosegli s premišljenim financiranjem, učinkovito izrabo sredstev iz kohezijskih in evropskih skladov in skrbnim pregledom nad izvajalci, tako s strani občinske uprave, župana in svetnikov, ki smo aktivno sodelovali pri projektih. Kot zelo pomemben podatek pa lahko izpostavim tudi dejstvo, da Občina Trzin v bilančnem stanju vsa leta beleži presežek in nimamo niti centa dolga.

Zaradi vseh teh dejstev v Listi za trajnostni razvoj Trzina ponosno gledamo na preteklo delo in napovedujemo, da bomo z našimi prizadevanji nadaljevali tudi v prihodnje. Pridružili so se nam novi člani in podporniki, ki bodo doprinesli, da se razvoj Trzina nadaljuje v podobni smeri in tako angažirano, kot se je do sedaj. Ne glede na posledice finančne krize vemo, da lahko tvorno sodelujemo pri sedanjih in predvidenih projektih za rast in razvoj našega kraja. Po nas se zgledujejo mnoge sosednje občine. Navsezadnje lahko izpostavim tudi to, da naša lista deluje lokalno, za Trzin, kjer vsi živimo in delujemo, ter tako nismo obremenjeni z dogajanjem na strankarski ravni.

Kar se pa nekaterih kritik tiče, pa lahko rečem samo: Je pač že tako, da je včasih težko priznati nekomu, da dobro dela, in je lažje iskati dlako v jajcu.

Peter Ložar

Popravek

Spoštovane bralce obveščamo, da je pri zapisu premiere in ponovitev predstave Pepelka v prejšnji številki Odseva prišlo do pomote. Vse tri predstave, 31. avgusta, 11. septembra in 13. septembra 2014, se bodo začele ob **18.00 uri** in ne ob 20. uri, kot je bilo pomotoma navedeno.

(bl)

Bravo, gospod župan občine Trzin

Končno je župan poskušal odgovoriti na moja vprašanja, čeprav z velikim sprenevedanjem in posledično zava-jajočimi odgovori. To, da ne bo jasnih odgovorov, sem pričakoval, pričako-val sem tudi podce-njevanje in žalitve ter tudi to, da bodo odgovori prirejani tako, kot to županu ustreza. Kljub temu pa nisem pričakoval, da mi bo podtikal tudi stvari, proti katerim se sam zoper-stavljam, namreč da sem si nekaj hudo želel in ker tega ni-sem dobil, sem se zato spreobrnil. Nič

nisem pričakoval za nadomestilo za moje prostovoljno delo, še več, velikokrat sem svoja sredstva porabljal za skupno dobro, to večino občanov, s katerimi sem sodeloval in še sodelujem, dobro ve, samo župan ne.

Župan mi je že pred šestimi leti dejal, da »ljudje pozabljajo, ne se sekiraj«, vendar prav on ne bi smel pozabljati natančnosti mojih pisanj in vprašanj, ki so v preteklih Odsevih natančno obrazloženi, v njih je tudi zapisano, zakaj sem zapustil župana in njegovo Listo za trajnostni razvoj Trzina – Tone Peršak in sokrajanj. Tukaj lahko dodam samo to, da je tak trajnostni razvoj, ki si ga zamišlja župan Peršak in njegova Lista za trajnostni razvoj Trzina, zelo žalosten, brez vizije in pravega dolgoročnega načrtovanja.

Da, predolgo je trajala moja potrpežljivost, župan temu pravi priliznjenost. V njegovem drugem mandatu sem kandidiral na njegovi listi, nekaj časa sem bil celo svetnik, vendar že v njegovem tretjem mandatu nisem želel več kandidirati na njegovi listi, ker sem spoznal način njegovega delovanja, pri katerem je eno samo zavajanje svojih lastnih in drugih svetnikov, samo da doseže svoj cilj.

Naj samo navedem par cvetk – sprenevedanj – v zadnjih odgovorih:

- Servisna cesta in kolesarska steza: župan dobro ve, da ga sprašujem po umestitvi v prostor na jugovzhodni strani železniške proge, kar je sam navedel, da je potrebno, v enem izmed Odsevov, in ne s Kidričeve ulice proti IOC!
- Parkirni prostori pri KUD-u: dobro ve, da je parkirni prostor pred OŠ pri vsaki večji prireditvi (sam se je lahko prepričal ob prazniku 25. junija 2014) prezaseden, tudi zaradi teniških dejavnosti v šotoru ob OŠ, kaj bo šele, ko bo zgrajena tudi športna dvorana? Torej, ljudje, čeprav ste na berglah, pojdite od doma peš.
- Odpravljanje arhitektonskih ovir: tu ni samo zakon tisti, ki to določa, temveč je to stvar volje naročnika-plačnika, torej vas, župan, da zahtevate upoštevanje tega vidika pri vsakem projektu (na kolesarskih stezah so stebri za luči, poglobljene so samo kolesarske steze, pločniki za invalide in matere z otroki pa ne ...).

- ATV signal Litija: plačuje ga Občina Trzin z našim denarjem, vendar je namenjen samo županu in objavi tistega prispevka, ki ga on dovoli. Ali je to res neodvisen medij, če se ne sme objaviti novice o pogozdovanju, ki ga prireja vsako leto društvo Trzin je naš dom in poročila o humanitarni dejavnosti za poplavljenosti v Sloveniji? (To slednje je objavila celo nacionalka, ATV signal Litija pa se za to ni zanimal, kakor ne župan, čeprav je veliko Trzincev prispevalo svoja sredstva).

Pa da ne bom preveč našteval županovega sprenevedanja, ga vprašajmo še kaj, česar pa ni še nikoli opisoval in pojasnjeval.

Pređen je bil prvič izvoljen za župana, je bil svobodni ume-tnik, za kar je imel verjetno zelo majhne prejeme. Ko pa je postal župan, se mu je zgodila CIVILNA INICIATIVA za znižanje predvidene višine gradnje blokov. Pogajanja med investorjem Kraškimi zidarjem in civilno iniciativo so bila težka. Vsaj tako jih je opisoval sam župan, ko je zatrjeval, da se kaj veliko ne da storiti, ker je že izdano gradbeno dovoljenje in ker se investitorju ne bi izplačalo graditi nižjih blokov od K+P+3+M, in bi ta tožil Občino za že vložena sredstva. Tako je bilo zgornje nadstropje blokov preimenovano v mansardo, da bi bili občani pomirjeni.

Ti bloki so zgrajeni, stanovanja in lokali pa so pričeli dobivati svoje lastnike. Tudi naš župan je v letu 2003/4 prevzel v last poslovni prostor, ki se nahaja na naslovu Ljubljanska cesta 12, v pritličju, velikosti 13,32 m², in parkirno mesto št. 123 v kleti.

V istem letu, torej 2003/4, je žena Antona PERŠAKA Marlen LUKNER PERŠAK kot solastnica prevzela poslovni prostor, ki se nahaja v pritličju na naslovu Ljubljanska cesta 12d, velikosti 72,26 m², in parkirno mesto št. 28.

V istem letu je podjetje HIGIEA TRZIN, Blatnica 10, ki je v lasti in ga zastopa žena Antona PERŠAKA Marlen LUKNER PERŠAK, prevzelo v last poslovni prostor, ki se nahaja na naslovu Ljubljanska cesta 12, v pritličju, velikosti 44,87 m².

Ker je župan javna oseba, imamo občani pravico izvedeti:

- kakšna je bila cena teh nepremičnin in
- kako jih je županova družina plačala.

To je nekaj nepremičnin, za katere se dobro ve, saj so dokazano tedaj prešle v last imenovanih. Če je kasneje katera izmed navedenih nepremičnin zamenjala lastnika, bo župan g. Peršak pojasnil, koliko je za njo/njih iztržil in morda vložil v drugo nepremičnino.

Župan me je okarakteriziral za mlinčkarja in parafraziral znani pregovor. Veliko pregovorov velja tudi za našega trenutnega župana, vendar jih je brez pomena navajati. Raje bom v naslednjih Odsevih »mlinčkal« pikanja vprašanja, vse zato, da občani spoznajo resnico v zvezi z njim in njegovim delovanjem. Kar se tiče pisanja g. Kralja, pa povem s pregovorom, da »kjer je dim, je tudi ogenj«.

Za volivce na naslednjih lokalnih volitvah bo izbira lažja, saj prihajajo mlajši, neobremenjeni s takimi in drugačnimi »hobotnicami«, ki bodo imeli več svežih idej za trajnostni razvoj Trzina. Upam lahko le, da bo morebitni novi, mlajši župan bolj strpen, povezovalen ter bo znal prisluhniti krajanom in jim pomagal reševati njihove probleme.

Zoran RINK

Nezakonitosti in korupcija v Trzinu cvetijo

Eden od razlogov za propadanje naše države je, da veliko vodilnih ljudi ne spoštuje zakonodaje in se osebno okorišča. Ja, eden teh vodilnih ljudi je tudi naš župan Anton Peršak. Tako je moje mnenje in ga bom v nadaljevanju tudi obrazložil.

Župan Peršak ne spoštuje Statuta občine Trzin. V Statutu jasno piše, da je najvišji organ odločanja v občini občinski svet, in da mora župan pred podpisom pogodbe ali sporazuma večje vrednosti pogodbo ali sporazum predložiti na seji občinskega sveta. Šele po dobljenem soglasju občinskega sveta lahko župan tako pogodbo ali sporazum podpisše.

Župan Peršak je podpisal že več pogodb večje vrednosti brez vednosti občinskega sveta in s temi pogodbami oškodoval premožnje občine. En tak primer sem opisal v majskem Odsevu v članku Kako je župan Peršak podarjal občinska zemljišča. Članek si lahko preberete na spletni strani naše liste www.zazelenitrzin.si.

Ko občinski svet zve, da je župan podpisal nezakonito pogodbo ali sporazum, kar so vse pogodbe in sporazumi večje vrednosti, ki nimajo predhodnega soglasja občinskega sveta, bi moral občinski svet sprejeti sklep o neveljavnosti take nezakonite pogodbe ali sporazuma.

Tu pride na vrsto odgovornost občinskega sveta, da uresniči pravila, ki jih predpisuje Statut občine.

Toda, lepo vas prosim, kako naj svetniki županove koalicije, ki sestavljajo večino občinskega sveta, glasujejo proti županu, če so bili izvoljeni na njegovi listi, če je župan zaposlil sina neke svetnice, če je neka stranka sklenila z županom koalicijo. Navsezadnje grozi, da bi tak župan zgubil na naslednjih volitvah, in tudi njegova lista, in bi bili županovi svetniki po volitvah brez svetniškega položaja in brez sejnin. Svetniki, ki sestavljajo županovo koalicijo, že zaradi osebnih razlogov prav gotovo ne bodo nasprotovali županovi nezakoniti dejavnosti. In začaran krog je sklenjen. Na zunaj je vse lepo, znotraj pa gnilo.

Tudi »podražitev da te kap«, to je podražitev komunalnih storitev, je bila izvedena nezakonito. Župan Peršak je sklenil z župani sosednjih občin, v katerih deluje JKP Prodnik, nezakonit sporazum, da bodo stroški komunalnih storitev v vseh občinah enaki, različne bodo le omrežnine. Ta sporazum je nezakonit, ker ga župan pred podpisom ni predložil Občinskemu svetu občine Trzin in ni imel soglasja sveta za podpis tega sporazuma.

Če bi župan predložil ta sporazum občinskemu svetu pred podpisom, prav gotovo ne bi dobil soglasja, ker ta sporazum med drugim določa, da se bo cena vode v Trzinu podražila za okoli 70 odstotkov, v neki drugi občini pa se bo celo pocenila. Zakaj je župan Peršak tako izdal interese občanov, ga lahko sami vprašate. Če vam bo odgovoril, vam bo odgovoril na dolgo in široko in zamotano. Vprašanje pa je, če boste na konkretno vprašanje dobili konkreten odgovor.

Ta nezakoniti sporazum je le del dokumentacije, ki je botrovala podražitvi komunalnih storitev, ki jo je sprejel Občinski svet občine Trzin. Po zakonu bi morali občinski svetniki pred odločanjem o podražitvi dobiti tudi najbolj bistveni dokument, ki bi opravičeval tako veliko podražitev – elaborat podražitve. Tega pa ni bilo. Tudi s tega vidika je ta podražitev nezakonita. Toda kdo se v naši državi nezakonitolandiji sploh sprašuje, kaj je zakonito in kaj ni, važno je le, da večina občinskih svetnikov dvigne roke.

Na barikadi proti podražitvi komunalnih storitev se je prav posebej izpostavil občinski svetnik z liste Za zeleni Trzin, Romeo Podlogar, ki se je odločil, da ne bo plačeval nezakonito povečanih komunalnih storitev. Hoče, da se zadeva razčisti pred sodiščem. Če bo uspelo njemu, bo uspelo tudi nam.

Ni problema, če se morajo za dobro delovanje komunalnih storitev le-te podražiti. Ne morejo se pa podražiti kar tako "na počez", kot običajno radi pravimo. Uporabniki teh storitev imamo pravico, da nam je natančno razloženo, kateri projekti bodo narejeni in koliko denarja bo potrebno za njihovo izgradnjo in tudi kdaj bo to narejeno. Upravičiti je treba podražitve na vseh postavkah, ki jih zajema podražitev.

Župan Peršak se je v junijskemu Županovemu kotičku v Odsevu odzval na moj zgoraj omenjeni članek. Župan piše, da sem pravičnik, neuspešen ovaduh in da so moje trditve neresnične. Če bi bile moje obtožbe resnično neresnične, bi župan kar najhitreje zahteval javno opravičilo in mi hkrati zagrozil s tožbo in si tako opral čast. Moje obtožbe so tako resnične, kot je resnična nezakonita pogodba s podjetjem Biring, s katero je bila izvedena kraja občinskih zemljišč, in si jo lahko preberete na spletni strani naše liste.

Opozicija nima denarja za najem dobre odvetniške pisarne, ki bi župana Peršaka poslala tja, kamor sodi, pred sodišče.

Če je namenjeno, da bomo novega župana izvolili kmalu, lahko ta poskrbi tudi za bolj pravične cene komunalnih storitev v naši občini, verjetno se bodo morali podobno odzvati tudi v sosednjih občinah, kjer deluje JKP Prodnik. Če pa v nekaterih občinah res potrebujejo večja vlaganja v komunalno omrežje, bi moralo biti to bolj transparentno in strokovno prikazano, kot je bilo to v Trzinu. Na ta način bi dobili bolj pravično občino in za drobce, ne nepomemben, tudi bolj pravično državo, ki jo bomo morali spreminjati od spodaj navzgor, ker se glava preveč ukvarja sama s sabo.

V junijskem Odsevu se župan nadalje jezi name, da ga že šestnajst let napadam, ker nimam pravega cilja v življenju. Kaj pa je pravi cilj v življenju? Morda pridobivanje nepremičnin s pomočjo nezakonitih pogodb? Menim, da bi se župan Peršak v življenju mnogo bolje počutil, čeprav ne bi bil tako premožen, če bi iskreno deloval v dobrobit občine in občanov Trzina. V egoizmu ni sreče!

Peter Kralj,
Za zeleni Trzin

Predvolilne zdrahe se začenjajo

Dragi moji soobčani Trzinci!

Ne morem si kaj, da vas ne bi tudi jaz v svojem imenu pred letošnjimi lokalnimi volitvami najprej opozoril na vsesplošni izbruh »predvolilnih zdrah, pritlehnih obtožb«, da o »političnem linču župana, občinskih svetnikov t. i. županove koalicije« sploh ne govorimo! Bodite pozorni na vsakem koraku in dokažite, da znate ločiti zrno od plev!

Ne nasedajte polpismenim provokatorjem, ki ne obvladajo niti osnov slovenske slovnice, da o bontonu sploh ne govorimo!

Pošteno se vprašajte, kdo vam je »zrihtal« dejansko najnižje cene komunalnih storitev v primerjavi s sosednjimi občinami! Tu ne gre za majhne razlike nekaj centov, ampak celo do 20 evrov razlike – v prid Trzinu – se razume! Ali morda polpismeni zdrharji?

Poglejmo si zdaj še enkrat od blizu ta pomembni in zdaj že znameniti 5. člen vladne Uredbe, ki ga še vedno marsikdo ne razume ali pa noče brati, kot tam lepo piše, da »ceno storitve ... predlaga izvajalec z elaboratom in jo predloži v potrditev Občini...« Upravičeno in logično lahko trdimo, da četudi bi tam pisalo namesto z elaboratom »čez prst«, bi nihče, čeprav polpismen, ne mogel trditi, da se zaimek »jo« nanaša na prst, temveč kvečjemu na »ceno«, in cena je tista, ki nas vse tu zanima in ne prst! Butci polpismeni!

In na koncu se zamislimo, kako naj pameten, nezdaharski, izvoljenemu županu in njegovi koaliciji lojalni občani imenuje te svoje soobčane? Nepismeni zdaharji? – Premalo!

Butalci? To bi bilo lahko za koga žaljivo in tvegano – lahko me kdo toži – eni ali drugi! Jaz bi za začetek poskusil s **Trzinalci**, morda bi se to sčasoma prijelo ...

Predlagam, da Trzinalce enostavno ignoriramo in vsi skupaj na glas zavpujemo:

»Za našo občino z gospodom županom v svetlo prihodnost in še mnoge mandate naprej!«

**V bran in podporo zdravim silam na županstvu sestavil
Drago Novak (nergač s Kidričeve).**

Tudi potrpežljivost ima svoje meje

Stanovalci Ploščadi dr. Tineta Zajca se že vrsto let spopadamo s smetmi, ki jih v naših kontejnerjih in ob njih puščajo brezvestneži, ki živijo v Trzinu.

Na Ploščadi živimo ljudje, ki znamo brati in spoštovati pravila, imamo pa radi tudi lepo in urejeno okolico naših domov. Zato ne bomo več pospravljali smeti določenih ljudi, ki ne poznajo etike in morale in ne spoštovanja do nikogar in ničesar. Naveličali smo se »prekladati« tujo svinjarijo v velikih modrih in črnih vrečah, v katerih se najde steklovina, plastika, pločevinke, gospodinjinski odpadki, hrana, papir, cigaretna škatlice, damski vložki itd. Kot kaže, tem osebam, ki svinjajo okolico naših hiš, tudi ločevanje odpadkov ne gre od rok. Glede na to, da se to že dalj časa dogaja, smo stanovalci postali pozorni in smo krivce tudi odkrili. Tokrat jim bomo prizanesli in ne bomo objavili njihovih imen in dokazov (fotke), naslednjič pa ne bo milosti, saj imamo tega dovolj. Lahko pa povemo, da jim izobrazba in položaj prav nič ne koristita, saj so v osnovnem obnašanju človeka ostali na nuli!

Obenem naj omenimo, da prav tako prihaja do nespoštovanja prometnega znaka in režima med ploščadjo in vrtcem, saj razen redkih izjem ne spoštujejo omejitve 30 km/h in drvijo, zasedajo naše parkirišče, parkirajo pred našimi vrati in nam zapirajo dostop, nekateri v svoji objestnosti parkirajo kar na zelenici ob garažah, nekateri pa gredo še dlje in si jemljejo pravico do parkiranja na dovozu v naše garaže. Poleg tega imamo stanovalci poškodovane avtomobile, saj tisti, ki parkirajo na našem parkirišču, ne pazijo, ko jemljejo otroka iz sedeža ali ga dajejo vanj, da o malčkih, ki so že tako veliki, da sami odpirajo vrata vozila, niti ne govorimo. V glavnem nikogar ne zanima povzročena škoda niti ne to, da imajo na voljo veliko prosto javno parkirišče na južni strani vrtca, ampak kaj, ko je od tam pa do vhoda v vrtec pet korakov dlje. To pa je že, kot kaže, problem.

Večkrat se kdo pohvali, v kako lepem kraju, kar Trzin je, živi. Nihče pa ne pove, da tukaj vlada tudi nesramnost in pravica posameznikov, ki si jo jemljejo sami, nekultura in nespoštovanje vsega tistega, kar spoštuje vzgojen, moralen in do sokrajanov spoštljiv posame-

znik. Včasih se vprašamo, od kod so se vzeli vsi tisti, ki nam grenijo življenje s svojo objestnostjo in prepričanostjo o večvrednosti.

Vse to je šlo čez rob, zato se spravite v red in bodite ljudje! Popravite svoj odnos, da bomo vsi skupaj živeli lepše, v spoštovanju do vseh in vsega!

Stanovalci Ploščadi dr. Tineta Zajca

Biseka Čičerov: V Trzinu mi je prijetno živeti

Tega pogovora ne bom začela z »Dobro jutro, Biserka!«, kot vsako jutro, ko se srečava v športnem parku na jutranji telovadbi. Biserka je namreč ena od voditeljic vadbe v okviru Šole zdravja. Tam jo vsi poznamo kot športno zelo zavzeto, vsestransko aktivno, vedno urejeno pa tudi prijazno in vedno dobrovoljno gospo. Vem, da je dejavna še drugače in da je na splošno zelo zanimiva sogovornica, ki je med drugim prepotovala tudi že dobršen del sveta. Prav zato smo se v uredništvu Odseva dogovorili, da jo za počitniško številko Odseva predstavimo našim bralcem. Tokratni pogovor zato začniva s kratko predstavitvijo.

Ali nam lahko najprej na kratko predstaviš sebe, svojo družino in poveš, kdaj ste se priselili v Trzin in zakaj ste izbrali prav naš kraj?

V Trzin smo se priselili že davnega leta 1980. Takrat je bil starejši sin Peter star pet let, mlajši Gregor pa pet mesecev. Mož Aleksander, ali krajše Sandi, je Petra zjutraj vozil v vrtec v Ljubljano, naslednje leto pa je Peter že obiskoval prvi razred stare trzinske šole, ki je bila v prostorih današnje občine. Trzin nas je pritegnil, ker je blizu Ljubljane, hkrati pa živiš ob gozdu, kot na vikendu. Starejši sin Peter ima dva otroka, osemletno Melanijo in skoraj dveletnega Timoteja. Stanujejo na Brodu, Melanija pa je velikokrat v Trzinu, zlasti med vikendi in počitnicami. Najbolj ji je všeč poleti. Na vrtu imamo namreč bazen in s stricem Gregorjem norita v vodi. Letos pa bo že tudi Timotej lahko v varstvu pri babici in dedku v Trzinu. Upam le, da se bo tudi vreme začelo obnašati poletno.

Oba z možem sta pravnik, ti si igrala pomembno vlogo tudi v Petrolu. Zdaj si upokojena, pa vendar si verjetno še vedno povezana s stroko, saj z odhodom iz aktivne službe ne moreš kar obrniti stikala in prekiniti ter pozabiti na vse znanje in izkušnje. Si kot pravnica vsaj malo še aktivna, slišimo, da tvoj mož Sandi še ni povsem izpustil nekaterih funkcij?

S stroko sem povezana tako, da še aktivno sodelujem v upravnem odboru Pravniškega društva Ljubljana in vodim tudi planinsko sekcijo. Društvo prireja mesečna članska strokovna srečanja o aktualnih pravnih temah. Planinci pa se lahko pohvalimo z lažjimi in tudi zahtevnimi planinskimi podvigi. Mož Sandi še aktivno sodeluje na področju letalskega in pomorskega prava, o tem piše strokovne članke, občasno predava.

Ko ste prišli v Trzin in je novi Trzin še nastajal, je bila prav vaša Bergantova ulica nekaj posebnega. Ali nam lahko poveš kaj o takratnem življenju in utripu vaše ulice?

Ko smo prišli v Trzin, smo imeli vsi približno enako stare otroke in smo se dnevno srečevali v vrtcu, šoli, na ulici. Naša ulica se je hitro organizirala. Preko vrtov smo napeljali telefonske kable, in smo hitro vsi dobili telefone, kar je bil takrat poseben privilegij. Potem smo imeli nekaj nepozabnih prvomajskih praznovanj s kresom, hrano in pijačo. Praznovanja so bila na travniku, na začetku Bergantove, kjer so pozneje podaljšali Kidričevo cesto in zgradili hiše.

Oba z možem Sandijem sta bila med pobudniki za ustanovitev planinskega društva v Trzinu, kasneje pa sta v njem igrala tudi kar vidne vloge. Kot so mi povedali, naj bi bila zdaj spet pripravljena bolj aktivno delovati med planinci.

Ljubitelji gora, ne le v naši ulici, ves Trzin je sodeloval, smo našli skupen jezik in začeli organizirati avtobusne izlete v gore.

Biserka Čičerov v Teheranu.

Najprej preko mengeškega planinskega društva, kmalu pa smo ustanovili svoje planinsko društvo, to je PD Onger Trzin. Lansko leto smo praznovali 30. obletnico ustanovitve društva. Bili smo res zelo aktivni, organizirali smo nekaj planinskih članskih taborov, najprej na Durmitorju, pa na Prokletijah, na češkoslovaških Tatrah, v Grčiji na Olimpu in Parnasu, v Afriki na Mt. Keniji in Kilimandžaru. Vsako leto smo organizirali planinski tabor za otroke, npr. v Krnici, na Jezerskem, v Bavšici. Oba z možem sva sodelovala v organih društva, Sandi je bil en mandat predsednik, pozneje podpredsednik, jaz pa sem delovala v častnem razsodišču. Pozneje sva bila zelo vpeta v službene obveznosti, v društvu je prišlo tudi do menjave generacij. Trenutno so v društvu zelo dejavni mladinci, kar je res pohvalno, že vsa leta pa imajo tudi planinske tabore za otroke. Sedaj sva s Sandijem upokojena, in bova lahko zopet aktivneje sodelovala pri programu društva.

Vsak dan se večkrat srečava, smo pa vse zamenjale resne obleke s športno opremo, vedno hitimo, in še kako velja pregovor, da ko se upokojiš, ugotoviš, da nimaš nobenega časa. Mislim, da to drži tudi zate, ker si zelo aktivna predvsem v CAT-u. Kaj vse tam obiskuješ, pri čem najbolj uživaš, si mogoče odkrila kakšno novo ljubezen – dejavnost?

Prav presenečena sem, kako so nas dejavnosti v CAT-u animirale in povezale. Hodim k jogi, pilatesu, digitalni fotografiji in italijanščini. Če prištejem jutranjo telovadbo in umetnostno zgodovino v Lipi Domžale, res ne ostane veliko prostega časa. Najbolj pa uživam pri digitalni fotografiji, ker res rada fotografiram.

Ob četrtkih se ti in Sandi pridružita skupini kolesarjev, ki odkriva bližnjo okolico Trzina po stranskih poteh. Slišala sem namige, da bi bil Sandi pripravljen prevzeti vodenje teh izletov. Koliko je na tem resnice in s kom se misli povezati?

Saj res, na četrtkovo kolesarjenje bi skoraj pozabila. Dušan Kralj je predlagal, da naj kolesarimo in uživamo po okolici Trzina. Prosil je Sandija, da mu malo pomaga pri organizaciji.

Z možem sta strastna popotnika. Po vrnitvi domov si vedno pripravljena deliti svoje dogodivščine in občutke iz potovanj nam, ki ne potujemo. Tako si imela že celo vrsto zelo dobro obiskanih zanimivih predavanj. Ali lahko na kratko poveš kaj o vajinih potovanjih? Katero ti je najbolj ostalo pri srcu?

Pravzaprav sem uživala na vseh potovanjih. Vsako je malo drugačno, povsod je kaj, kar te prevzame. V Kenijo in Tanzanijo sva

šla dvakrat, sicer pa sva bila na Novi Zelandiji, v Tibetu, Peruju, Braziliji, Boliviji, Argentini, Čilu, Združenih državah Amerike, Egiptu, Maroku, Alžiriji, Mehiki, Mongoliji, Butanu, Nepal, Kitajski, Indiji, Islandiji, Skandinaviji, Irski, Angliji, Rusiji, Turčiji, Grčiji, Portugalski, Španiji, Franciji, Iranu in seveda v sosednjih državah. Mogoče bi vseeno rekla, da mi vzbuja zelo nepozabne občutke Mehika, zlasti Palenque in Chicheniza, pa mogoče Velikonočni otok sredi Pacifika, pa Patagonija. Bolje da neham, ker bom vse še enkrat naštel. Sem pa zelo ponosna na naše visokogorske podvige. Bili smo na Araratu, Mt. Keniji, Kilimandžaru, Mont Blancu, Elbrusu. Nekaj teh potovanj in vzponov sem preko fotografij predstavila tudi Trzincem.

V Trzinu se je veliko spremenilo v zadnjih desetletjih, statistično sodi naša občina med najbogatejše, saj imamo marsikaj, česar tudi večji nimajo. Zaradi majhnosti je utrip živ in bogat in tudi poznamo se med seboj. In kako se počutita vidva na tem prelepem koščku, ki smo si ga izbrali za svoj dom?

V Trzinu se je v teh letih marsikaj spremenilo; po mojem mnenju smo ena najbolj urejenih občin. Že sama misel na to, kako smo se v začetku vozili v službo v Ljubljano v nepreglednih kolonah in na tovarnjake, namenjene na Madžarsko ali v Avstrijo, ki so vozili po cesti mimo Trzina, je silno neprijetna. Pozneje smo dobili obvoznico in še avtocesto. Imeli smo eno trgovino v starem delu Trzina, bili smo brez pošte, brez ambulante, brez doma upokojencev. Potem smo postali občina, dobili smo vrtec, novo

Biserka z možem Sandijem na najvišjem vrhu Afrike - Kilimandžaru.

šolo, začeli smo ločevati odpadke veliko pred drugimi občinami, že leta imamo urejen odvoz kosovnega materiala, vejevja, dobili smo industrijsko cono, dom upokojencev, ambulanto, lekarno, knjižnico. Vesela sem, da imamo vlak. Sama se med tednom redno vozim v Ljubljano. Živimo ob robu gozda, imamo bajer, na katerem trenutno cvetijo lokvanji, blizu je Dobeno, Rašica, kraj je urejen, čist, preko dejavnosti številnih društev in aktivnostih v CAT-u smo se ljudje spoznali med seboj, skratka – v Trzinu mi je zelo prijetno živeti.

Dunja Špendal

Biserka nas je popeljala po Iranu

Turistično društvo Kanja Trzin in Biserka Čičerov sta vabila na predavanje o popotovanju po Iranu. V dvorani Marjance Ručigaj smo se zbrali v lepem številu; nekateri, ki ne potujemo, in se na takšen način seznanjamo z daljnimi deželami in narodi, seveda pa je bilo kar nekaj tudi takih, ki so to pot že prepotovali in so prišli obujat spomine.

Biserka nas je v prijetni, tekoči in razumljivi razlagi popeljala iz Brnika proti Iranu, ogromni državi, ki meri približno 82 Slovenij in ima preko 80 milijonov prebivalcev. Potovanje so opravili v osmih dneh, pri tem pa je bilo zanimivo ponavljanje števila 8, ki ni pravljico, je pa dobro, srečno število, in zato je udeležence to potovanje tudi tako prevzelo.

Preko Carigrada so poleteli v staro prestolnico Širaz, ki je znana kot mesto vrtnic, vina in ljubezni. Vrtnic je še vedno dovolj, ljubezen do kulture izkazujejo svojima najbolj znanima pesnikoma Saadiju in Hafisu, ki so jima postavili veličastna mavzoleja. Vino

oziroma ves alkohol pa je najstrožje prepovedan in v Iranu dobiš le brezalkoholno pivo.

Blizu Širaza so ostanki Perzepolisa, največje antične perzijske znamenitosti. Mesto je leta 512 pr. n. št. začel graditi kralj Darij Veliki, nadaljevali pa njegovi potomci. V njem so bile Darijeva in Xerxesova palače, palača stotih stebrov, trgi, zakladnica, knjižnica. Okrog leta 330 pr. n. št. je Perzijo osvojil Aleksander Makedonski, ki je Perzepolis oropal in požgal. Perzijci zato Aleksandra imenujejo Aleksander Barbar.

Naslednje zanimivo mesto, ki so ga obiskali, je bilo Esfahan, za katero je nek pesnik dejal: »Esfahan je pol sveta.« Zgrajeno je bilo v 16. stoletju in je postalo iranska prestolnica. Mesto obiskovalca očara z ogromnim trgom, okrog katerega so Kraljeva mošeja, medresa, palača Ali Kapu ter majhne trgovinice z ročno izdelanimi spominki. Najbolj pa je mesto znano po čudovitih mostovih čez reko Zayande.

Na robu puščave v mestecu Maybod so popotniki obiskali lepo obnovljen karavan seraj, gostišče za karavane, kjer so karavane našle varno prenočišče pred roparji. Preko Irana so v zgodovini potekale praktično vse poti proti Kitajski in karavane so tvorile najbolj dragocene predmete tistega časa, od svile do dišav, draguljev, zlata. Blizu karavan seraja je ledena hiša, ogromna zgradba, delno vkopana v zemljo in z visokim glinenim pokrovom, v katero so pozimi naložili kose ledu, ki so jih poleti uporabljali za hlajenje hrane in pijače.

Sredi puščave je mesto Yazd, eno najstarejših mest na svetu in eno najlepših mest puščavske arhitekture. Tu so se ohranili častilci Zaratustre, ki svojih pokojnih niso pokopavali niti sežigali, temveč so jih izpostavili pticam na Stolpih tišine, in tu se vidi različnost kultur pri nas in v daljnih deželah.

Na koncu so si ogledali še Teheran, ki je prestolnica od leta 1794.

Teheran je ogromno mesto, saj ima približno 16 milijonov prebivalcev. Leži dobrih 100 km jugozahodno od najvišjega vrha Irana, 5671 metrov visokega Demavanda. Videli so tudi predel, kjer so palače dinastije Pahlavi, ki je po revoluciji leta 1979 morala zapustiti Iran. Njihove krone, dragulji, pavji prestol so ostali v ogromnem bančnem trezorju pod njihovo centralno banko in smo si jih lahko ogledali. Za Teheran pa je značilen Azadi, spomenik svobode iz leta 1971, ki ga običajno vidimo na TV, ko kažejo Teheran. Zgrajen je bil v počastitev 2500 let perzijskega imperija.

In Biserka, ki je prepotovala že velik del sveta, je zanimivo predavanje zaključila nekako takole: »To je opis mest, ki smo jih videli, in so vsa zelo zanimiva. Najbolj pa so me v Iranu presenetili ljudje. Tako prijaznih ljudi še nisem srečala nikjer po svetu. So zelo komunikativni in zelo radovedni. Zlasti ženske je zanimalo, kaj smo po poklicu, če smo poročeni, če imamo kaj otrok in v katerih državah smo že bili. Skratka, Iran je vredno obiskati.«

Dunja Špendal

Biserka in Sandi na Araratu v Turčiji.

Zorka Trdin: Raje sem se držala bolj zase

Zorka Trdin (desna) v vinski kleti v Svečini.

V uredništvu Odseva si ves čas prizadevamo, da bi pred pozabo rešili kar največ podatkov o življenju v nekdanjem Trzinu. Čeprav se življenjska doba ljudi daljša, pozaba vseeno hitro briše nekdanje spomine, zato smo bili veseli, ko je Jožica Valenčak predlagala, da bi se za to številko Odseva pogovorila s svojo daljno sosedo Zorko Trdin ali Andrijačevo Zorko.

Pozdravljena, Zorka. Končno bova kaj zapisali, ali ne? Pred dobrim mesecem dni si dopolnila 92. let. Česa in koga si si najbolj zaželela?

Ali veš, da sem več dni pred rojstnim dnevom premišljevala, kako bom postregla vse tiste, ki mi ponavadi pridejo voščiti. Pa sem ravno tisti dan na vse pozabila, tako da so me presenetili z obiski in voščili po telefonu. Nič drugega si nisem želela, tako kot vselej, da bi bili vsi prijatelji med seboj. Rada sem v družbi, rada se pogovarjam. Tako kot imam sama rada ljudi, želim da imajo tudi oni mene.

Rodila si se na Andrijačevi domačiji očetu Johanu, mami Marija pa je bila prav tako iz Trzina – Boltova. Kakšni so tvoji spomini na starše?

Moj ljubi ata je bil Starinov, eden od številnih otrok. Imeli so veliko kmetijo, ki jo je prevzel stric Albin. Naša Andrijačeva hiša, kjer smo bili doma, je bila darilo moji mami od njene stare tete. Podarila ji jo je zato, da bi vzela Starinovega Johana, ker je bil do-

ber človek. Žal je moja mama umrla zelo mlada, po porodu sedmega otroka, stara komaj 34 let. Oče je tako ostal sam z otroki, in moram reči, da je dobro skrbel za nas. Ni se nikdar več poročil. Ob njem, ko smo vsi odšli od doma, je živela hči Micka. Malo stran od naše hiše si je svoj dom uredil brat Peter, sestra Ivanka pa je med drugo svetovno vojno iz taborišča v Avstriji zbežala v Kanado. Žal je že pokojna kot tudi nekateri njeni otroci, ostalo pa je kar 35 vnukov in vnukinj.

Že večkrat si mi pripovedovala o svojem otroštvu. Kako ste se preživljali?

Oče je veliko pomagal na svojem prejšnjem domu Pr´ Starin in je bil tudi eden tistih, ki so ga porabili za vse ... Doma smo vsako leto zredili prašička, imeli smo tudi nekaj drugih živali in kokoši. Jedli smo skromno, enkrat tedensko pa smo imeli govejo juho s pol kilograma mesa, ki ga je ata kupil v mesariji Pr´ Kmetič.

Kot desetletna deklica sem šla k teti v Predoslje varovat otroke, vendar sem delala tudi vse ostalo na kmetiji. K sebi me je zvalila tako, da mi je obljubila najlepše oblekice. In res sem bila kot princeska. Kasneje, kot dekle, sem se vedno lepo uredila, marsikdo me je zato imel za domišljavo, tudi nedostopno. Obleka dela človeka, in še danes sem rada lepo urejena in "sfrizirana".

No, da se vrnem k teti. Kljub lepim oblekicam sem zaradi domotožja in naporega dela enkrat pobegnila. Peš sem se odpravila proti domu, le kratek del poti me je prijazen človek vzel na kmečki voz. Od žalosti sem začela sestavljati pesmico in jo vso pot ponavljala. Še zdaj se je spomnim: "Zorka gre po stezi zapuščeni čez polje zeleno, z desno briše solze si po lici, z levo kovček nese v ročici." Ata me je bil zelo vesel, vendar sem po nekaj dneh spet pristala pri teti.

Iz časa šolanja pa se spomnim še učiteljice Kocjančičeve in gospoda Ariglerja, ki sta učila v trzinski šoli. Na kakšno nadaljevanje šolanja takrat nismo niti pomislili; otroci iz manjših kmetij ali bajt so lahko služili na kmetijah, sama pa sem dobila delo v Univerzale v Domžalah na oddelku za navijalko klobukov.

Spomnim se prvega kolesa, ki sem ga vzela na obroke za eno leto odplačevanja. Prihranila sem vsak dinar, kolo sem dva meseca pred iztekom odplačala in dobila "odpust" 100 dinarjev.

Doživela in preživela si drugo svetovno vojno ...

Najprej sem jo doživela tako, da sem se devetnajstletna poročila s 15 let starejšim Štefanom Trdinom. Zaposlen je bil na bližnjem posestvu, veliko je trgoval. Opazoval me je, ko sem se s kolesom vozila na delo in z dela. Bila sem popolnoma neuka v stikih z moškimi, raje sem se umikala in držala zase. Pa je bil moj bodoči mož zelo vztrajen. To domišljavko bom pa že dobil, je govoril. Bil je odločen, pa ne samo to, tudi poroke so bile takrat dobrodošle, saj bi Nemci še več ljudi poslali na delo v Avstrijo, Nemčijo ali izselili v Srbijo. Če me spomin ne vara, se je takrat poročilo kar 100 parov. Med vojno sva z možem nekaj časa živela v Hrastjah, kjer sva delala na velikem posestvu v skladišču krmil.

Ljudje smo živeli v strahu, povsod so bili špijoni, vseeno sem vedno pomagala revežem s te ali one strani. Sicer pa sem uspela mnogokrat prenesti sanitetni material in doma izdelana mazila v Kostrevnico. Mož je bil tudi pol leta zaprt v Begunjah, preko zvez sem ga uspela tudi obiskati.

Poleg borcev je vojna po svoje prizadela tudi mnoga dekleta in žene. Vojaki so pač vojaki, in tako je bilo mnogo nezaželenih nosečnosti. Take ženske je čakala sramota ter izobčenje. Zato je bilo tudi mnogo doma narejenih splavov, ki so večkrat povzročili smrt dekleta ali žene. To se je zgodilo tudi moji dobri prijateljici.

Dočakala si osvoboditev in priložnost za lepše življenje.

Po vojni sva se s Štefanom preselila na Štajersko, v Svečino, in dobila delo na velikem državnem posestvu. Vinska klet je bila tam tako velika, da je šlo vanjo kar po 25 vagonov vina. Mož je bil nadzornik, sama pa sem zaradi izkušenj dobila delo v pisarni – vodenje evidenc. Na tistem posestvu sva ostala celih petnajst let.

Potem sta se vrnila v Trzin. Zakaj?

Mogoče zato, ker so se že takrat v kombinatih začele različne reorganizacije, premeščanja in podobno. Mož je takrat rekel, da se tega ne gre več. Spet je dobil zaposlitev na državnem posestvu in vodil različne nadzore in odkupe. Ni želel, da se tudi jaz ponovno zaposlim. Ostala sem doma s 24 leti delovne dobe. Ko danes premišljam o tem in gledam mlajše pare, vidim, da je večina žensk zaposlenih. Takrat je bilo drugače, pa tudi sama sem bila premalo odločna, premalo samozavestna. Sedaj imam moževo pokojnino, sem na vozičku in kar dobro funkcioniram.

Zorkina mama Marija Starin (prva na desni)

Bila si tudi veliko po svetu, v Kanadi imaš sorodnike. Kdaj si jih prvič obiskala?

Pri sestri Ivanki v Kanadi sem bila trikrat, že kot vdova. Za zadnje potovanje sem si denar sposodila in ga tudi pošteno vrnila. Veseli me, da sem v Kanado prinesla delček domovine pa tudi veliko spominkov, financirala sem celo noše za celotno folklorno skupino. Tudi moji sorodniki so bili večkrat pri nas v Sloveniji.

Ostala si sama pri dobrih 50 letih. Ali ni nihče več pogledal za tabo?

Seveda, žal mi je, ker sem bila tako zaprta vase. Celo za nekdanjo "simpatijico", s katero sva se srečala po 20 letih, se nisem zmenila. Skratka, ostala sem sama in v roke vzela šivanko. Nešteto prtičkov so izdelale moje roke. Večino za darila.

Kot si mi povedala, imaš veliko sorodnikov, prijateljev in znancev, znaš jih poiskati tudi sama, poizveš, kje so. Sosedbi se celo pogosto sprašujejo, ali ima Zorka spet kakšen praznik, ko ima toliko obiskovalcev.

Res je, sama težko kam grem, zato pa ohranjam stike s prijatelji in znanci, ki me radi obiščejo. Tudi sorodnikov imam veliko okrog sebe. Če mi je pa dolgčas, pa koga pokličem in se pogovarjam. Tako je pač življenje pri teh letih in tem zdravju.

Jožica Valenčak

Zahvala Občini Trzin

V KSEVT-u

Skupina Naše vezi iz Medgeneracijskega društva Jesenski cvet je 15. maja, ob prazniku občine Trzin, prejela nagrado in priznanje za pomemben prispevek na socialnem področju v zadnjih desetih letih. **Hvala za nagrado**, ki smo jo porabili 4. julija. Na predlog

najstarejše udeleženske smo si ogledali Kulturno središče evropskih vesoljskih tehnologij v Vitanju. V posebni stavbi, letečem krožniku – so nam predstavili vesoljsko tehnologijo in prispevek ter vpliv Hermana Potočnika na to tehnologijo. Predstavljena nam je bila Potočnikova življenjska pot, njegov čas (1890–1930), razvoj zgodnjih raketnih tehnologij, razvoj vesoljskih postaj in razvoj uporabe zemeljskih orbit. Zvedeli smo veliko zanimivega o astronautih, njihovi prehrani, oblačenju, umivanju in drugem.

Po ogledu KSEVTA v Vitanju smo imeli ob 14. uri kosilo na Zlatem griču sredi vinogradov nad Slovenskimi Konjicami. Pripravili so nam zelo dobro kosilo. Uživali smo v okusni hrani.

Po kosilu smo bili že kar precej utrujeni. Odpeljali smo se v Žičko kartuzijo. Ta kraj mene osupne. Tukaj imaš občutek, da se je čas ustavil. Nekaj nas je bilo še pri moči, da smo si ogledali skrivnostni svet zidov, ostali pa so sedli v senco Gastuže in se malo osvežili, saj je bilo kar vroče.

Vozila in vodila sta nas gospod Vešnjak in šofer Janez z malim avtobusom, ki vozita tudi domske oskrbovance z vozički. Bila sta zelo prijazna in pripravna za nas, ki potrebujemo pomoč. Preživeli smo lep dan.

Voditeljica skupine Jožica Trstenjak

Kljub dežju sonce za Mednarodni folklorni festival

V uradnem začetku poletja sta nas dež in samo osemnajst stopenj, po izkušnjah iz preteklih let, opomnila, da moramo resno razmisliti o prizorišču organizacije XIII. Mednarodnega folklornega festivala Trzin 2014 pod pokroviteljstvom Občine Trzin in v organizaciji Turističnega društva Kanja Trzin. Predstavniki smo se oglasili pri ravnateljici naše šole Heleni Mazi Golob in jo zaprosili, da nam da streho nad glavo; tudi tokrat je bila naša prošnja z razumevanjem sprejeta. Poleg razredov za preoblačenje nastopajočih smo dobili na razpolago še telovadnico in jedilnico. Priprave so stekle in deževno dopoldne nam je pokazalo, kako prav je bilo, da smo upoštevali vremensko napoved.

K sodelovanju na festival smo povabili pet zelo različnih folklornih skupin, letošnji program je bil zelo pester, raznolik in zato še prav posebno zanimiv. Na samem začetku so se nam z mimohodom predstavile nastopajoče skupine, voditelj Franci Peternel pa nas je pred vsakim nastopom popeljal v zgodbo nastopajočih. Kot se za takšno mednarodno prireditev tudi spodobi sta nas pozdravila in zaželela vse dobro tudi naš župan g. Anton Peršak in predsednica TD Kanja Trzin Jožica Valenčak.

Ob odprtju festivala je ob spremljavi poskočnih zvokov zaplesala skupina »Grupo folclorico de faro« iz Portugalske, ki pleše že trideset let. V času začetkov skupine je bil v regiji na višku priljubljenost ples, imenovan »Tekati z drobnimi koraki«. Kvaliteta in vsestranskost skupine je potrjena tudi s strani nevladne svetovne organizacije CIOFF.

Prav poseben dogodek pa je bil ples slovenske skupine »Veselje«. Že sedem let skupina poleg ohranjanja ljudskega izročila preizkuša svoje plesne zmožnosti, saj člani skupine ne slišijo glasbe, pač pa štejejo korake. Zaplesali so nam namreč plesalci Mestnega društva gluhih Ljubljana, za nastop pa smo jih nagradili tako, kot nas je podučil Franci, da smo dvignili roke in vrteli dlani.

Iz daljne Japonske se nam je predstavila skupina »Sanyo Daiko Dan« Hirošima, ki že leta posveča svoje življenje umetnosti bobnanja, kar je tudi japonska tradicija ob rojstvih, slavjih in tudi smrti. Ognjevit in spet mehak način bobnanja nas je popeljal v njihov svet. To je bila za nas nenavadna in enkratna predstava, ob kateri smo lahko slišali tudi glas srca, ki po njihovem s posebnimi vibracijami kljub izjemni glasnosti uspava tudi dojenčke.

Najmlajša po starosti plesalcev pa je skupina »Klas« iz Horjula. V skupini, ki sicer deluje že skoraj štirideset let, se je zamenjalo že kar nekaj generacij plesalcev. Na odru želijo prikazati plese in šege, značilne za dogajanja v preteklosti. Za trzinsko občinstvo so zaplesali venček prekmurskih plesov, združenih v postavitev z naslovom Svatba na ženinem domu.

Za zaključek festivala so nam zaplesali še naši domači plesalci iz folklorne skupine »Trzinka«, ki plešejo že šesto leto. Postavitev Daljni spomini vrača folklornike v njihovo mladost, ko so s petjem in plesom izbirali soplesalce. Neizbrani fantje so nato s spretnostnim plesom s klobuki, ki vedno požanje odobravanje, skušali dekletom dokazati, da so tudi oni iz pravega testa in bi bili ravno tako lahko izbrani. V nadaljevanju se je to tudi zgodilo, saj so dekleta izbirala vsaka svojega spretnega plesalca.

Po zaključku prireditve je v jedilnici šole ekipa gostilne Pr'Narobet poskrbela za lačne in žejne nastopajoče in za druženje navdušenih udeležencev. Izrečenih je bilo kar nekaj pohval. Torej je kljub dežju »posijalo sonce« in folklorni festival je spet lepo uspel. Zagotovo bomo podoben festival pripravili tudi drugo leto, zato nasvidenje ob letu osorej!

Dunja Špendal

Portugalski plesalci iz mesta Faro v pokrajini Algrave.

Gostje iz Portugalske ob drugem nastopu z drugačnimi nošami.

Mladi japonski bobnarji iz Hirošime.

Domači plesalci, člani skupine Trzinka, so spet presenetili z novo postavitvijo.

Spoštovani Trzinci in drage Trzinke!

Ob naši 40. obletnici župnije se z radostjo in veseljem oziram na naše skupno praznovanje. Že dolgo v Trzinu na ta dan skoraj ni bilo oblačka, sonce nas je prijetno ogrelo, planine so bile čudovito oprane, skratka, že same naravne okoliščine so bile tako čudovite, da je bilo naše praznovanje zares prijetno. Še posebej se moram zahvaliti vsem pridnim sodelavcem, ki ste s svojim trudom omogočili, da smo sploh lahko praznovali.

Na prvem mestu moram omeniti našega ključarja g. Romana Cimermana, ki je ogromno prispeval k izvedbi praznovanja. Seveda gre zahvala voditelju slovesnosti, g. proštu Jožetu Lapu, vsem bogoslužnim sodelavcem, od pritrkovalcev do pevcev, krasilk in čistilk naše cerkve, do vseh, ki ste spekle in prinesle sladke dobrote ... Zahvala tudi gasilcem in drugim možem in ženam, ki so pomagali pri pripravi in pospravljanju šotora, klopi in miz. Vesel sem tudi, da smo se predhodno tudi z Občino in OŠ lepo dogovorili

za mesto prireditve, ki je vsekakor zelo primerno, če ne celo mnogo boljše od stare lokacije prireditve. Na tak odziv sem naletel tudi pri mnogih župljanih. Obenem je mnogo bolje poskrbljeno za otroke ... Naj se posebej zahvalim še našim ministrantom in ministrantkam, še posebej Mihu Bevku in Mihu Gradišku. Ne le da smo skupaj z njimi pripravili lepa bogoslužja v maju, vse to lahko občudujete in si ogledate tudi na internetni in facebook strani župnije Trzin, kar je povsem njuna zasluga.

Res iskrena zahvala vsem in vsakomur, ki je pripomogel, da smo skupaj imeli blagoslovljen dan sv. Florijana. Iskrena zahvala vsem, ki ste na praznik sv. Florijana in že vse leto pred tem pomagali in pripravljali vse potrebno za naš bogat program štiridesetletnice naše župnije v letu 2014. Tukaj moram omeniti našo redno ekipo, ki krasi in čisti cerkev, še posebej go. Vero Maglica, saj je bilo vloženo mnogo truda v pripravo naših praznovanj, pogostitev, programa (koncerti, jaslice, filmski večeri ...). Zahvala tudi Katji in animatorjem, ki so nosili glavno težo našega oratorija, ki nas je vse obogatil. Ob tem zahvala donatorjem, to so: Gostilne: Pr' Jakov Met, Pr' Narobetu, Orhideja in trzinske gospodinje. Posebej hvala članom PGD Trzin za nepozabno „drčo“ in predstavitev njihovega dela.

Bog, ki vidi tudi na skrivnem in ve tudi za tisto, kar sem morda jaz spregledal ali drugi niso videli, pa je bilo iskreno narejeno za blagor bližnjih, naj vse to obilno blagoslovi in povrne z večnimi darovi.

Naj bo sv. Florijan vsem bogat priprošnjik in naj vas varuje večnega in časnega ognja. Sv. Florijan, prosí za nas!

Boštjan Guček

Daljni spomini – folklorna skupina Trzinka

Folklorna skupina Trzinka iz našega Turističnega društva Kanja Trzin se je tudi letos udeležila že 16. srečanja veteranskih in upokojenskih folklornih skupin Slovenije. Na prijazno povabilo predsednice sem se kot predstavnica društva poleg enajstih plesnih parov, harmonikarja in mentorja z ženo, ki skrbi, da petje zveni čim bolj ubrano, z veseljem pridružila prijateljem. V soboto, 14. junija, smo se odpeljali proti Bistrici ob Dravi, med postankom pa si dodobra napolnili lačne želodčke z bogato kulinarično ponudbo in tudi kakšno kapljico. Energija, ki je potrebna za ples, je tudi tu prišla do izraza in pokazalo se je, da je nam, starejšim, zelo pomembno tudi druženje in prijateljstvo.

Kot ugotavlja organizator prireditve KUD Svoboda Bistrica ob Dravi, izpolnjuje omenjeno srečanje skoraj vse pogoje, da prerašče v tovrstni festival, saj takšne prireditve ni niti v Sloveniji niti v evropskem prostoru. V veliko zadovoljstvo pa jim je, da se skupine, ki so enkrat okusile štajersko gostoljubje, skoraj obvezno vračajo tudi naslednja leta. Letos je v soboto in nedeljo nastopilo kar 28 skupin, skupaj z obiskovalci okoli 600 udeležencev. Za tako majhen kraj je to veliko organizacije in prostovoljnega dela in zato si želijo, da bi bila tovrstna prizadevanja za ohranjanje tega dela kulturne dediščine bolj upoštevana in bi bil to tudi poklon prispevku, ki so ga udeleženci folklorniki – veterani prispevali naši kulturi v preteklih desetletjih.

Organizator se je tudi potrdil, da nam je ta enodnevni izlet obogatil še s posebnim doživetjem. Pokazali so nam delček okoličnega svojega kraja, že po tradiciji pa so nas popeljali na izletniško točko Meranovo, kjer so nam postregli s štajersko malico (kruh in zaseka) in pokušino štajerskih vin. Ob zvokih harmonike so pete zsrbele tudi folklornike, čeprav jih je čakal še uradni del nastopa. In kaj je posebnost Meranovega? Vnuk cesarice Marije Terezije, nadvojvoda Janez, svetovljan in prosvetitelj, lastnik tega posestva, je zaslužen za razvoj kmetijstva, šolstva in gospodarstva ter za traso južne železnice skozi Maribor in razvoj širšega slovenskega ozemlja. Ob lesenem spomeniku, postavljenem njemu v čast, je tudi prelep razgled na Maribor in vse okoliške vinograde, ki so še danes pomemben del naše vinske ponudbe.

Po vrnitvi v Bistrico so se plesalci začeli mrzlično preoblačiti, urejati in pripravljati na začetek prireditve. Vajo in nastop sem spremljala v polni dvorani in ocenjevala ter primerjala nastopajoče. Ko so pod srečno številko trinajst na zaslonu zapisali Folklorna skupina Trzinka, Turistično društvo Kanja Trzin, naslov odrske postavitve Daljni spomini pod vodstvom Janeza Florjanca – Fofota, se me je polastil prijeten nemir. Vedela sem, kako so se v primerjavi z ostalimi predstavili že na vaji, sam nastop ob glasbi harmonike, violine in kontrabasa ter v lepih nošah pa je še dodatno prispeval k izvrstnosti. Ker je bila skupina velika, je na samem začetku tudi pesem zadonela polno in vzbudila pozornost gledalcev. Postavitev Daljni spomini vrača folklornike v njihovo mladost, ko so s petjem in plesom izbirali soplesalce. Neizbrani fantje so nato s spretnostnim plesom s klobuki skušali dekletom dokazati, da so tudi oni iz pravega testa, in bi bili ravno tako lahko izbrani. V nadaljevanju se to tudi zgodi, saj dekleta izberejo svoje spretno plesalce tako, da jim ukradejo klobuke in skupaj odplešejo.

Zaplesali so odlično, celo mentor je izrekel stavek pohvale (haha), in ko sem že omenila srečno številko 13, je tudi izmenjava klobukov potekala brez napak in zato so poželi navdušen aplavz. Torej lahko zapišem, da so s svojim šestletnim trdim delom pometli s konkurenco in ponesli ime Trzina tudi med štajersko občinstvo v Bistrici ob Dravi.

Dunja Špendal

Kip najdvojvode Janeza, nekdanjega lastnika posestva v Meranovem.

Košarkarski memorial ZELE : JANO za pokal JIMI

V soboto, 14. junija 2014, so člani Športnega društva Trzin v športnem parku spet pripravili tradicionalni košarkarski memorial ZELE : JANO za pokal JIMI. V spomin in čast prijateljem in soigralcem Tadeju Zevniku - ZELE, Kristjanu Miklavčiču - JANO in letos umrlemu Trtnik Tomažu – JIMI. Tokrat so pripravili četrti maraton košarke, kjer so na strani Zele košarko igrali igralci Trzina, ki so jim letos pomagali Jimijevi soigralci košarke iz Domžal in Kamnika, na Janovi strani pa so košarko igrali igralci iz Radomelj, Most pri Komendi in Domžal. Po minuti molka je otvoritveno žogo memorialne tekme vrgla Tia Zevnik in s tem se je začela 6-urna košarkarska tekma. Tudi letos so igralci na obeh straneh prikazali lepo in fair play igro, ob tem pa tudi kako tako vragolijo, da so spravili gledalce v smeh. Veliko večino tekme so pod koši potekali srditi boji, saj so se igralci borili za prehodni pokal JIMI. Pokal sestavljajo 3 žoge iz treh športov, s katerimi se je Jimi ukvarjal, tako iz košarkarske in nogometne žoge in žoge za ameriški nogomet. Pokal je izdelan iz gline, izdelale pa so ga ustvarjalke iz Kamnika pod vodstvom Tatjane Hlačer, idejno zasnovano pa je pripravil Matjaž Erčulj. Letos so več srčnosti in košarkarskega znanja

prikazali igralci na strani ZELE, ki so zmagali z rezultatom 391 proti 327 ter tako osvojili pokal JIMI za to leto; v hrambo ga je prevzel Zevnik Stane.

Ob 18. uri se je na igrišču začela še nogometna tekma, v kateri so se pomerili nogometaši Jimi Trzin proti nogometašem Jimi – ekipo, s katero je Jimi igral rekreacijo. Čeprav rezultat pri takih tekmah ni pomemben, so dali nogometaši vse od sebe in z malo športne sreče in rezultatom 15 proti 14 je letos zmagala ekipa JIMI Trzin.

Po obeh turnirjih je zbrane ob sproščenem vzdušju in druženju zabavala glasbena skupina SCY Band, v kateri glavni vokal poje Jimijeva sestra Petra, ki se je resnično razživela, plesala in pela kar po dežju, predvsem pa s svojo energijo dvignila na noge pričakovano utrujene košarkarje in nogometaše, ki so ob odlični glasbi prepevali stare rock komade in plesali, kot da dolge tekme sploh ne bi igrali.

Ponovno sta zmagala šport in prijateljstvo. Vidimo se spet prihodnje leto.

Za tri prijatelje, ki smo jih klicali Zele, Jano in Jimi – Matjaž Erčulj.

Prireditve so podprli: AS Domžale, MAAR, d. o. o., in Car center Cerar.

Napovednik TD Kanja:

15. avgusta 2014, Velika planina
Praznik rokodelstva

14. septembra 2014, Kamnik
Dnevi narodnih noš

Zaključek letošnje sezone v Centru aktivnosti Trzin (CAT)

Jeseni se spet vidimo

V torek, 10. junija, smo bili vsi udeleženci aktivnosti s strani vodstva CAT povabljeni v prostore na Ljubljanski c. 10a v Trzinu na zaključno srečanje ob koncu sezone. Na vabilu je bil omenjen tudi kulturni program, in sicer prepevanje dekleške vokalne skupine *Dotik*.

Osebo povabilo na domači naslov po pošti, nekako skrivnostno ime prepevajocih, še nekaj besed pred dopustom s sošolci – vse to je tega poznega popoldneva privabilo kar veliko obiskovalcev. Prijazen nagovor in pozdrav vsem navzočim sta odprla pot prisotnim, da so z navdušenjem sledili programu. Da so mlade in da so doma od Kamnika do Mengša, so povedale prve in najdaljše pri izvajanju kulturnega programa – pevke skupine *Dotik*. Rekle so, da so nam pripravile v glavnem »evergrine«, ki dobro sedajo v srce in uho. In res je bilo tako. Marsikatera siva glava se je začela pozibavati po znanih tonih, saj mlado srce se ne vidi navzven, sploh pa ne dejstvo, da še pestuje razigranega otroka v sebi. Dekleta so zapela večglasno. Povezovalka in njihova voditeljica nam je v dobronamernem, predvsem pa v humornem načinu predstavila vsako naslednjo popevko. Ni pozabila povedati, da smo njihovo najboljše občinstvo. Seveda se je v znak zahvale sprožilo še bučnejše ploskanje in zapele so tudi kakšno za »povrh«. Skratka, zadovoljni smo bili mi in one.

Nato je ena od prisotnih članic CAT-a prebrala sestavek o pomenu tega zadnjega srečanja. Glasil se je nekako takole:

*Prišel je maj, z njim konec našega šolskega leta.
Študentje – upokojenci – se bomo za tri mesece poslovili.
Morda to ne bo slovo, morda si bomo ob dnevih naših krožkov
ob kavici sipali svoje prijetne dogodke, ko ne bomo imeli šolskih obveznosti.*

*Morda se bo našel kdo, ki bo odkrito povedal,
da je srečen, ker smo se našle take »face«, ki zdaj skupaj usvajamo
znanja, ki so do zdaj ležala v kotu in čakala, da jih odkrijemo.
Ob pomoči naših prijetnih in ljubeznivih mentoric in mentorja
nam to iz leta v leto bolj uspeva.*

*Morda bo kdo, ki ne bo izrekel nobenih takih besed,
a se bo dalo čutiti, da so mu ta srečanja edino,
ko je v stiku s svojimi vrstniki
in se ob kavici lahko tudi razgovori,
da mu je v starosti lepo, a včasih malo dolgčas ...*

*Morda bo kdo rekel,
da je lepo, ko se skupaj kdaj pa kdaj spominjamo
zanimivih dni iz mladosti in si skupaj
priključimo vsak svoj »dan ljubezni«.*

Morda, morda.

*Mnogo zgodbic nosimo v sebi – skozi naše življenje
si jih je mnogo utrlo pot – žalostnih in veselih.
Saj je vsak človek velika zgodba.*

*V CAT-u smo drug drugemu spodbuda,
podpora ob meglenih dnevih, ki se kdaj
prikradejo tudi med nas.*

*Predvsem pa smo hvaležni naši dragi
Katarini, da se kljub svoji mladosti
zna zazreti v naša zreła leta in jih
prijetno popestriti z raznimi krožki,
ki jih tako radi obiskujemo.*

*Naj bodo dnevi naših počitnic
polni zanimivih dogodkov, prisrčnih srečanj
s starimi znanci in prijatelji,
s katerimi si osvetlimo že malo pozabljene
dni iz mladosti, ki je tako hitro minila.*

*Jeseni pa se polni
študijske vneme in zdravja
vrnimo v šolske klopi v našem CAT-u!*

Po tem razmišljanju je sledilo povabilo na prigrizek, ki je bil bogat in raznolik ter estetsko pripravljen. Za piko na i se je nesebično žrtvovala v okušanje vsakogar izmed nas sočna in velika torta z napisom CAT. Bili bi res nevzgojeni in nekulturni, če vsemu ponujenemu ne bi hvaležno zaploskali. In tudi smo!

Poleg pogovora z vrstniki se vsak čisto zagotovo spomni tudi bogate pogostitve in zlasti torte ob koncu šolskega leta v CAT-u.

Udeleženka CAT

Metulji jahali ponija

Že od jeseni smo v skupini *Metulji* sanjarili, da bomo jahali ponija pri gospodu Florjančiču. V juniju se nam je končno uspelo uskladiti in doživeli smo neverjetno dopolne. Ob prihodu nas je sprejel gospod Franci s sinom Rokom in vnukinjo Špelo. Najprej smo spoznali konja, se ga dotaknili, ga opazovali in premagali strah pred njim. Nato smo dočakali tako opevanega ponija. Otroci so bili navdušeni nad ljubkim konjičkom, ki je vsakega najmanj enkrat ponesel po dvorišču. Zaključili smo z malico in z dogovorom, da ostanemo v stiku, saj nas zanima, kako so ljudje včasih potovali, ko je ceste prekrival sneg.

Družini Florjančič se zahvaljujemo za gostoljubje in za občutek »domačnosti«, ki smo ga občutili pri njih in se ga ne da opisati z besedami.

Simona Pirc

Zdrav duh na dobrem kolesu

Ponoči se nekajkrat obrnem in prislušujem; dežuje. Škoda! Danes (10. julija 2014) smo imeli v načrtu, da kolesarska skupina, ki jo vodi Dušan Kralj, kolesa naloži na vlak, se zapelje do Kamnika, od tam pa prekolesari pot do Kamniške Bistrice in nazaj v Trzin. Dež je odnesel idejo po Pšati.

V Trzinu je veliko možnosti za tiste, ki želijo in so pripravljeni, z nekaj napora seveda, krepiti svoje telo in um. Taki so tudi kolesarji in kolesarke, ki se vsak četrtek zbirajo okrog Dušana in mu potem sledijo po poteh v bližini Trzina ali še kam dlje. Niso profesionalci, le družijo se radi, malo pokramljajo, skoraj nič ne jamrajo, da jih kaj boli, bolj se zanimajo, s katero prestavo bi šlo lažje v hrib in se čudijo nad lepimi prizori, ki jih uzrejo tam na Mengeškem polju, ko se v jutranji meglici nad njimi odkrivajo vrhovi Kamniških Alp. Vozijo s 15 ali malo več kilometri na uro in uživajo ter vsrkavajo naravo okrog sebe. Dušan jih opozarja na pasti, Sandi in Jože pa skrbita za zaledje. Vsi pa prav pazijo, da se držijo navodil o varnem kolesarjenju. Vmes, ko sonce neusmiljeno pritisne, se tudi ustavijo in spišejo sok ali kavico, potem pa veselo kolesarijo naprej, da opravijo dnevno normo – tam okrog 30 km, včasih manj ali malo več. Zato, da uresničijo načelo »zdrav duh na dobrem kolesu«!

Brez napora sicer tole kolesarjenje res ni, ampak v veseli družbi so tudi naperi hitro pozabljeni. Če te zanima, se nam pridruži v četrtek ob 9. uri pri fontani na Trgu Ivana Hribarja in skupaj bomo odkrivali bližnjo in daljno okolico Trzina.

Aleksander Čičerov, foto Biserka Čičerov

Spet nepozaben tabor v Radencih

Na postaji v Trzinu za Mercatorjem

Tudi letos je Društvo Jesenski cvet Domžale skupaj z Društvom Z roko v roki iz Kranja pripravilo šestdnevni tabor v Radencih. Tabor je bil med 24. in 29. junijem, udeležilo pa se ga je 76 udeležencev, to je 20 otrok, 20 voditeljev in 36 članov. V nadstropni avtobus smo vstopali v Kranju, Kamniku, Trzinu, Domžalah in v Krašnji. V Radencih nas že dobro poznajo, pa tudi mi smo s prejšnjih srečanj vedeli, da imamo tam na razpolago veliko prostora, ki ga potrebujemo za skupna srečanja in delavnice. Seveda pa so tam za vse najpomembnejši super bazeni s topló vodo. Po razporeditvah po sobah smo se morali takoj odpraviti na bazen. Po večerji smo se razdelili v sedem skupin s približno 11 člani. Rdeča nit tabora je bila NAŠE KORENINE. Vse aktivnosti so bile pripravljene na temo zgodovine od

leta 1700 dalje. Skupine smo izbrale imena iz zgodovine; skupina Marija Terezija, skupina Lipa s kraljem Samom, Mlinčki, Kofetarice, Rimljani, Slovani in skupina Plesalci. Vsi smo sodelovali in se učili zgodovino. Veliko otrok in tudi starejših si je pomagalo z internetom, kjer smo izbrali najbolj zanimive dogodke in jih povezali v igre in desetminutne skeče. V petek, 27. junija, smo se vse skupine udeležile družabnih iger naših babic. Spet smo se igrali telefon, ristanec, zemljo krast, gnilo jajce, rdeče češnje rada jem, ali je kaj trden most?, seveda pa nismo pozabili na boj med dvema ognjema. V parku je bilo živo in veliko smeha. Vodje tabora so dejavnosti vsakega dne načrtovali do najmanjših podrobnosti, in to od sedme do 22. ure. Na dan državnosti pa nam je načrte spremenila smrt udele-

ženke tabora gospe Minke, ki jo je v bazenu zadela kap. Zvečer smo imeli žalno spominsko srečanje, ki nas je čustveno povežalo. Prižgali smo svečko in se pogovarjali o Minki in še o drugih žalostnih dogodkih, ki so nas pretresli. Zapeli smo nekaj pesmi in tudi zmolili očenaš. Lep in žalosten večer. Dejavnosti, ki smo jih načrtovali za tisti dan, smo prenesli na naslednje dni. Skupina iz Kamnika nam je zai-grala skeč Podkupljiva zdravnica, Majda je imela delavnice za urjenje spomina, Olga je vodila delavnice za izdelavo rož iz najlonk, vsi smo prejeli rožice, vodila je tudi delavnico mandal, barvali smo mandale in poslušali Olgo o pomenu mandal in barv. Tudi letos nismo pozabili na igro Skrivni prijatelj. Vsi smo morali pisati svojemu skrivnemu prijatelju, ki smo ga dobili prvi večer. Zadnji večer pa smo ga odkrivali. Med društvi je potekalo tekmovanje iz slovenske zgodovine, ki pa je bilo preveč tekmovalno. Voditelji smo imeli vsak dan po zajtrku sestanek, kjer smo se dogovorili o poteku dneva. Andreja in Doris sta med tem skrbeli za otroke, ki so lepo sodelovali in pripravili veliko zanimivih stvari. Posebno dobri so bili na karaokah. Zadnji dan smo imeli evalvacijo in ugotovili, da gremo naslednjič spet v Radence, ker je tam poceni, dobra hrana, lepe sobe, toplá voda, in je tam vse zelo primerno za starejše. Jelica iz Kamnika, ki je bila prvič na taboru, in so Radenci blizu njenega rojstnega kraja, se je na taboru počutila odlično. Vprašala je, kaj narediti, da bi šlo z nami čim več osamljenih ljudi. To je zanimiv iz-ziv za naslednje tabore.

Kratke novice iz PD

28. mladinski planinski tabor Dovje

Medtem ko berete to številko Odseva, na Dovjem poteka 28. mladinski planinski tabor PD Onger Trzin. Na izredno lepem prostoru nad vasjo »Na karavli« so mladi trzinski planinci razpeli šotore in sedaj obiskujejo zanimive planinske cilje, spoznavajo naravne in kulturne znamenitosti, ostane pa še precej časa tudi za igro, ustvarjalne delavnice ...

Občasna poročila s tabora boste lahko spremljali na FB strani mladinskega odseka, ki je dostopna tudi s spletne strani www.onger.org. Seveda lahko kmalu po taboru pričakujemo bogat spletni »taborni časopis«.

Skupna akcija markacistov PD Kranj in PD Onger Trzin

V soboto, 31. maja 2014, so moči združili nekateri trzinski in kranjski markacisti ter očistili in odstranili podrta drevesa na celotni trasi od spodnje postaje do zgornje postaje žičnice na Krvavec. Na spodnjih dveh tretjinah poti so tudi obnovili markacije.

Intersportov dan športov v planinah

S strani RTC Krvavec je bilo naše društvo (in PD Kranj – oboji namreč skrbimo za večino planinskih poti na območju Kravca) povabljeni, da sodelujemo na prireditvi »Intersportov dan športov v planinah«. Ker je dogodek podprla tudi Planinska zveza Slovenije, del katere je tudi naše PD, smo sodelovanje seveda obljubili.

V soboto, 21. junija zjutraj, smo se odpravili na Krvavec še malce pod vtisom celonočnega deževja. Kaj nas čaka? Ampak ko smo prišli do Tihe doline (Plaža Krvavec), je skrb izpuhtela. Dežja ni bilo, je pa organizatorjem ponagajalo delno oblačno vreme, ki je verjetno marsikaterega obiskovalca zadržalo v dolini.

Na naši »stojnici« smo združili moči s PD Kranj, člani našega MO pa so poligon za igre, ki jih izvajajo na taborih, postavili nekaj deset metrov niže. Obiskovalci prireditve so lahko spoznali in preizkusili marsikaj: pohodništvo (nekaj naših vodnikov je skupaj s Kranjčani pripravilo voden izlet na Zvoh), turno kolesarstvo, jadrno padalstvo, ekstremni tek po progi Njivice (po vzoru teka na planiško velikanko), pripravljene so bile tudi planinske urice za najmlajše, delavnice za mlade planince, naša markacista Andreja in Danilo sta poskrbela za risanje markacij na kamne ...

Skratka, bilo je zanimivo in zabavno. Morda smo skupaj z organizatorji pogrešali le več obiskovalcev.

Popust na Krvavcu za člane PZS

Morda vas bo razveselila naslednja novica, ki vam bo približala planinske poti, za katere skrbi naše PD. Planinska zveza Slovenije (PZS) in podjetje RTC Krvavec sta podpisala dogovor o sodelovanju, po katerem imajo vsi člani PZS 20 odstotni popust na prevoz s kabinsko žičnico in štirisedežnico Tiha dolina. Ugodnost velja celo leto v času, ko naprave obratujejo.

Člani društev PZS se za uveljavljanje popusta izkažejo z veljavno člansko izkaznico. Ponudnik ugodnosti lahko od člana društev PZS zahteva, da se identificira z veljavnim osebnim dokumentom.

Napovedujemo ...

... zanimive izlete v času, ko ne bo Odseva, in ki jih vodijo registrirani vodniki PZS našega društva. Natančne podatke (ure odhoda, oprema, posebna opozorila, prijave na izlet ...) preberite na spletni strani www.onger.org.

- Od 2. do 3. avgusta 2014: Vršič – Razor (2601 m) – Kriški podi – Škrlatica (2740 m) – Vrata (Zahtevna in zelo zahtevna pot; čas hoje: 1. dan 8 ur, 2. dan 9 ur; primerno za 3. triado OŠ v spremstvu staršev ter starejše; vodja izleta: Miha Pavšek)
- 9. avgusta 2014: Zadnjica – Zadnjiški Ozebnik (2084 m) (Lahka, označena pot, zgoraj nezahtevna neoznačena pot; čas hoje: 8 ur; primerno za dobro uhojene planince; vodja izleta: Uroš Marolt)
- 30. avgusta 2014: Zavrzelno (700 m) – Čukla (1767 m) – Rombon (2208 m) (Delno zahtevna, označena pot; čas hoje: 9–10 ur; primerno za dobro uhojene planince; vodja izleta: Boštjan Kralj)
- 5. septembra 2014 [ali 6. septembra]: Markacijska akcija (Krvavec) (Vodja akcije: Andreja Oražem)
- 13. septembra 2014: Izlet v neznanu (Mladinski odsek) (Lahka pot; primerno za osnovnošolce; vodja izleta: Polona Podbevšek)
- 20. septembra 2014: Dösner Alm (1448 m) – Säuleck (3086 m) [Avstrija] (Lahka do srednje zahtevna označena pot; čas hoje: 10–11 ur; primerno za otroke 2. in 3. triade OŠ v spremstvu staršev ter starejši; vodja izleta: Miha Pavšek)
- (26.) 27. septembra 2014: Televrin (588 m), najvišji vrh otoka Lošinj (Hrvaška) (Lahka, označena pot; čas hoje: 8 ur; primerno za vse; vodja izleta: Staša Matjaž, Tomaž Kocman)

Mreža rokodelcev Srca Slovenije

Turistično društvo Kanja Trzin je pristopilo k Mreži rokodelcev Srca Slovenije, ki je bila ustanovljena letošnjo pomlad na pobudo nosilca – Razvojnega centra Srca Slovenije. Ena prvih nalog omenjene mreže je promocija rokodelstva na domačem in mednarodnih trgih, odziv na neustrezno zakonodajo na tem področju in obvestila rokodelcem preko mesečnih e novic, imenovanih Rokodelske novice.

Informacije so na voljo v TD Kanja Trzin, tel. 031 668 615. Obenem vabljeni v različne delavnice ročnih spretnosti, ki začnjenjajo z novim šolskim letom 2014/2015.

Kdo je bil dr. Tine Zajec

Po njem je v Trzinu poimenovana ploščad pri vrtcu, v Kamniku, v Mekinjah in Komendi cesta, v Mengšu je ulica, v Domžalah pa se je do leta 2000 imenoval zdravstveni dom.

Dr. Tine Zajec je bil rojen 17. februarja 1905 pri Frcugu v Trzinu, na današnji Jemčevi cesti, kot predzadnji otrok. V takrat borni kmečki družini je bilo štirinajst otrok, in starša sta le s težavo nasitila toliko lačnih ust. No, mati se je znašla. Odprla je majhno podeželsko trgovino in s temi dodatnimi dohodki sta starša preživljala in vzgojila 12 otrok, dva sta namreč umrla že v rani mladosti. Najstarejša sta kljub temu morala s trebuhom za kruhom v Ameriko.

Frcugovi so bili nadarjeni. Starša sta poslala sina Franca v gimnazijo v Ljubljano. Neka dne leta 1915 so imeli dijaki 4. razreda gimnazije telovadbo. Vadili so metanje diska, kopja in kroglice. Neki dijak je vrgel kopje, ki se je zapicilo Francu v vrat.

Zaradi te nesrečne sinove smrti sta starša Tineta poslala na šolanje v varnejše okolje, in sicer v škofove zavode v Št. Vid pri Ljubljani, kjer je 1926. leta maturiral na Gimnaziji sv. Stanislava. Po maturi se je posvetil študiju medicine. Štiri semestre in prvi rigorozni izpit je 1928. leta opravil v Ljubljani, a tu je bila tedaj še nepopolna medicinska fakulteta, zato je študij nadaljeval v Gradcu. Za doktorja vsega zdravilstva, danes splošne medicine, je bil promoviran 16. januarja 1932. leta v Gradcu, nato pa mu je diplomu nostrificiral dekanat Medicinske fakultete na univerzi v Ljubljani.

Po odsluženju vojaškega roka v Makedoniji in po obveznem dveletnem zdravniškem stažu v splošni bolnici v Ljubljani se je dodatno specializiral še za porodništvo in zobozdravstvo.

1935. leta je dr. Tine Zajec odprl prvo samostojno zdravniško prakso v Mengšu, v stari pošti. V kratkem obdobju si je pridobil velik sloves kot dober zdravnik. Revni ljudje so ga še posebej cenili in spoštovali. Revne je zdravil brezplačno in tudi zdravila jim je dajal zastonj. Iz hvaležnosti so mu ljudje prinašali na dom svoje pridelke pa tudi gozdne jagode in gobe. Njegov delovni dan ni imel urnika, kajti delal je podnevi in ponoči, kadarkoli je bilo potrebno. Dež, sneg in noč mu niso nikdar preprečili, da ne bi ob vsakem času odšel na pomoč k porodnici ali bolniku.

1936. leta je postal banovinski zdravnik. V zdravstveno varstvo je prevzel vse delov-

ne zavarovance v takratnih občinah Mengeš, Vodice in Komenda.

Tudi v vojni je dr. Tine Zajec ostal trdno na strani trpečega ljudstva. Bil je krščanski socialist, a s partizani je sodeloval od prvega dne vstaje 27. junija 1941. leta v Mengšu in vse do odhoda v NOB zdravil mnoge ranjene in bolne terence in partizane. Njegovo delovanje ni ostalo skrito vohunom, ki so ga ovdali okupatorju. Mengeški nemčurji so javno govorili: »Iz Mengša je treba odstraniti zdravnika in profesorja (svaka Janeza Koncilija), pa bo v Mengšu vse v redu.«

Uradni nemški okrajni zdravnik je nekoč povabil dr. Zajca v Kamnik na razgovor v zvezi z obtožbami gestapa, da sodeluje z osvobodilno fronto. Nemški zdravnik je želel dr. Zajca rešiti pred aretacijo in posledicami, ki bi temu ukrepu policije sledile. Ponudil mu je ugodno službeno mesto v Gradcu ali Celovcu, toda dr. Tine Zajec mu je odgovoril, da je njegovo mesto in njegovo delo v teh hudih dneh samo med slovenskim ljudstvom.

Marca 1943 so zgodaj zjutraj gestapovci v Mengšu aretirali več oseb, med njimi tudi zdravnika. Zapečatili so njegovo sobo in zdravniško ordinacijo. Odpeljali so ga v Kamnik na gestapo in nato v begunjske zapore, kjer je bil zaprt šest mesecev. Vrnil se je oslabil in bolehen. Svaku, profesorju Janezu Konciliju, je zaupal, da bo takoj odšel v partizane, čim bo okrevl.

Nemški zdravnik iz Kamnika mu je ponovno ponudil službo v Avstriji, kjer ga policija ne bi preganjala in kjer bi ugodno pričakal konec vojne. Dr. Tine je ponudbo odklonil z besedami: »Sem zdravnik in ne strahopetec. Tu sem se rodil, tu bom živel in delal. Ljudje me potrebujejo.«

Prve dni marca 1944 se je dr. Tine dogovoril za odhod v partizane. Svojo odločitev je zaupal samo svojemu svaku. Predno je zapustil Mengeš, je svaku pokazal, kje ima zdravniške instrumente, zdravila in drugo opremo in kako naj to po njegovem odhodu zberejo ter pošljejo za njim v gozd. Bil je popoldne, ko je dr. Tine zapustil svojo ordinacijo. Vzel je zdravniško torbo in sedel v svoj avtomobil Topolino. Toda avto ni hotel vžgati, pritekli so sosede in avto potisnili. Niso slutili, da zdravnik odhaja v partizane in da so ga zadnjič videli. Pa vendar, kot bi nekateri to slutili, so mu pomahali v pozdrav. Topolino se je ustavil v gozdu pred Brnikom, kjer so zdravnika po dogovoru pričakali partizani. Avtomobil

so skrili v nek bunker; njegova usoda je ostala neznana.

Še pred odhodom dr. Tineta iz Mengša je profesor Koncilija obvestil komandirja VOS Albina Babnika o zdravnikovi odločitvi glede odhoda v partizane in naloge, da za njim pošljejo ves zdravniški instrumentarij in zdravila. Po zdravnikovem odhodu sta s to nalogo seznanila še komandirja mengeške NZ Toneta Blejca (brata narodnega heroja Matije Blejca - Matevža).

Akcija reševanja instrumentarija in zdravil iz njegove ordinacije je bila izredno drzna, kajti v bližini njegove zdravniške ordinacije, ki je bila v stari pošti, je bilo v sosednji tovarni glasbil (kasneje Melodija Mengeš) okrog 500 nemških vojakov in žandarjev. Nad postojanko se je dvigal visok lesen stražni stolp, opazovalnico pa so imeli tudi v bližnjem zvoniku. V akciji so napolnili osem vreč instrumentov in zdravil. S pomočjo vaščanov, članov NZ, so vreče previdno in varno odnesli k Francu Kumarju v Mengeš. Čez nekaj dni so vreče z materialom že prispele v partizanske roke.

Dr. Tinetu Zajcu - Mihi ni bilo usojeno dolgo delovanje med ranjenimi borci. Na skrbi je imel devet partizanskih ambulanc – bolnic, od Tuhijske doline, doline Črne in Kamniške Bistrice do Kravca in Komenske Dobrave. Ambulante je obiskoval iz dneva v dan. Dan pred svojo tragično smrtjo je bil v partizanski bolnici v Kamniški Bistrici, kjer ga je skušalo osebje zadržati čez noč. Toda njegova neomajna zdravniška odgovornost do ranjencev ni poznala oddiha. Vrnil se je v Komendsko Dobravo. 11. junija 1944 so zgodaj zjutraj kamniški gestapovci in raztrganci kot volkovi planili na ranjence in osebje bolnišnice. Dr. Zajca so tik ob bolnišnici privezali za krivenčast hrast. Moral je gledati zločinsko početje sovražnika, ko so pokončali 3 ranjence

in 6 članov osebja. Obe bolničarki, Minko Marn in Ivanka Slanovec, so ustrelili pred njim. Dr. Tine ni molčal. Zmerjal jih je z zločinci. V besu so mu s puškinimi kopiti razbili zobe. Vpriču njega so žrtve zmetali v bunker, polili z bencinom in zažgali. Nazadnje so še njega ustrelili v glavo in vrgli v ogenj. Med tem se je zaradi požara udrl strop bunkerja in prst je pokrila zdravnikovo truplo, ki zato ni zgorelo v celoti. Ak-

tivisti OF in partizani so ga naslednji dan pokopali pri bližnjem boru. Po osvoboditvi so svojci prenesli njegove posmrtno ostanke na pokopališče v Mengeš. Pri odkopu so opazili, da je imel vse zobe razbite, v lobanji, v licu, pa je bila luknjica od strela.

Spomin na partizanskega zdravnika Miha še dolgo ni ugasnil, posebno med njegovimi pacienti in soborci.

Letos, 11. junija, je poteklo 70 let od tega tragičnega dne, poboja in požiga bolnišnice dr. Mihe v gozdu pri Komendski Dobravi.

To je bil dr. Tine Zajec-Miha, Frcugov iz Trzina.

Jože Kosmač

S prvim turnirjem prebili led

V nedeljo, 15. junija, je bil v Trdinovem hramu prvi turnir novega šahovskega društva Mengeš-Trzin. Na njem je sodelovalo 36 igralcev in igralcev, med katerimi je veliko tudi osnovnošolcev, ki so igrali skupaj z odraslimi in so si tako pridobivali nove šahovske izkušnje.

Najboljši domači osnovnošolec je bil Domen Tisaj, pri odraslih pa Marjan Ocepek mlajši. Najboljša med predstavnicami nežnejšega spola je bila Špela Orehek.

Zahvaljujemo se vsem, ki so kakorkoli pomagali pri izvedbi turnirja. Posebna zahvala gre občinama Mengeš in Trzin, ki nas podpirata in nam pomagata. Zahvaljujemo se tudi mengeškemu podžupanu Bogu Ropotaju za spodbudne besede o našem novem šahovskem društvu in o pozitivni vlogi šaha, ki ga ima v širši družbi Mengša in Trzina.

Naši sponzorji so: Lek, farmacevtska družba Mengeš, član skupine Sandoz, OŠ Mengeš, Vrvice Celje, Prevent deloza Celje.

Ne smemo pa pozabiti na vse prijazne ljudi iz Trdinovega hrama, ki so nam omogočili prostor in nas nahranili.

Kot novo društvo smo prebili led, saj verjamemo, da bodo naslednji turnirji še bolj obiskani ter spisek sponzorjev daljši.

Vsem želimo prijetne počitnice in seveda še vedno vabljeni v naše šahovsko društvo. Pocukajte nas za rokav preko e-pošte: sah.menges.trzin@gmail.com

Marjan Ocepek in Simona Pirc Jenko

Zajčki spoznavamo poklice

Zadnji teden v maju smo zajčki v okviru projekta Spoznavamo poklice obiskali knjižnico bližnje OŠ Trzin ter podjetje Pečjak.

Prijazna knjižničarka Melita Rus nam je razkazala svoje delovno okolje, najrazličnejše knjige ter nam povedala marsikaj

zanimivega o svojem poklicu: kako skrbi za knjige, jih razvršča, izposoja učencem, organizira bralne urice ter prireditve za otroke ..., zajčkom pa je prebrala tudi nekaj pesmic, krajši zgodbi ter zastavljala šaljive uganke, tako da je obisk minil v zelo prijetnem vzdušju.

Že naslednji dan smo se podali proti IOC Trzin, kjer so v prehranbenem podjetju Pečjak za malčke pripravili domiselno voden ogled njihove dejavnosti. Pukali smo v laboratorij, spremljali procese nastajanja pekovskih izdelkov »od moke do rogljička«, iz prve roke izvedeli vse o pripravi testenin, si ogledali peko palačink, najrazličnejše stroje in naprave, skladiščenje in pakiranje, zamrzovanje ter odpravo izdelkov v tovarnjake, ki jih nato odpeljejo do trgovin ... Ob koncu obiska smo se posladkali tudi z zares velikim izborom njihovih dobrot, otroci pa so se lahko tudi sami preizkusili v oblikovanju ter pripravi rogljičev. Unikatne dobrote so nam nato v podjetju spekli ter dostavili na naše veliko veselje še isti dopoldan kar v vrtec, tako da so se malčki z njimi pobahali tudi doma. Za zvrhano mero dobre volje, številne pozornosti in nadvse poučen spoznavni dan se zajčki tako najlepše zahvaljujemo gospe Tanji ter gospodu Silvestru Pečjaku.

Gašper Ogorelec

Gospod, oprostite, kje se pa tu pride naprej ...

... me je pred nekaj dnevi povprašal kolesar, ko se je pri Kalcerju oziral naokrog in iskal nadaljevanje poti. »A moram peljati po glavni cesti?«

Peš sem namreč prišel po makadamski poti, ki povezuje OIC in Mlake. »Joj, ne. Seveda ne. Tu, po tej poti morate, pa mimo avtopralnice naravnost do Mercatorja. Tam se boste laže znašli. Zraven je celo kolesarska steza. Samo na obvoznico pa res ne smete!« V kratkem pogovoru sva pomoderovala, da bi bilo zares prijazno do tistih, ki se tu znajdejo prvič, da bi jih usmerjevalna tabla opozarjala, kam sploh naprej.

In glej ga, šmenta! Ko sem se vračal, sem naletel pri avtopralnici na kolesarja, ki se je zapeljal kar naravnost mimo nje. No, pri protihrupni ograji je že ugotovil svojo zмотo. In se obrnil ter zapeljal na pravo pot.

Le koliko je takih »turistov« poleti v Trzinu, ki iščejo pravo povezavo med OIC in Mlakami? Bi vseeno poskusili s kakšno usmerjevalno tablo? Sploh bi znala priti prav kakšnemu kolesarskemu navdušencu iz tujine, ki se znajde v kolesarskem labirintu med Dobravo in Depalo vasjo ...

Sumim sicer, da se ne bo dalo narediti nič, ker gre menda za »privat zemljišče«. Ampak vseeno, bi poskusili postaviti za začetek to tablo? Morda pa obstane, že zaradi občutka, da smo Trzinci prijazni do naših gostov.

Dimež

Lopa propada

Lani je Občina namesto skladiščne lope ob Habatovi cesti postavila nov skladiščno-stanovanjski objekt, ki je lepo rešil problem že kar neuglednega ostanka nekdanjih časov, ko je v Trzinu še dobro delovala kmetijska zadruga. Zdaj pa bi bilo lepo, če bi poskrbeli še za drugi »spomenik« tistim časom. Ob Jemčevi cesti je še ena manjša lopa, v kateri so včasih hranili kmetijske stroje. Tistih strojev zdaj ni več, lopa pa počasi, a nezadržno propada. Dostop vanjo je sicer zaprt z verigo, vendar take skrivnostne ruševine radovedne otroke vedno zvabijo k raziskovanju in igranju skrivalnic. Ker domnevamo, da je lastnik tistega objekta, če ni šlo za kakšno denacionalizacijo, zdaj občina, bi bilo prav, če bi Občina poskrbela tudi za tisti objekt. Sosedje bi bili verjetno veseli, če bi ga porušili. Ker Občina ne more ob Jemčevi cesti dobiti zadostnih prostorov za ekološke otoke, pa bi tam mogoče lahko uredili tudi kakšen tak otok. Vsekakor je treba najti neko primerno rešitev, saj nam propadajoča lopa res ni v ponos.

MŠ

Obvestilo in vabilo na delavnice turističnega društva Kanja Trzin

Z novim šolskim letom 2014/2015 začinjamo s tradicionalnimi delavnicami, na katere vljudno vabimo ljubitelje ročnih spetnosti, plesa in likovnega ustvarjanja:

1. REZBARSKA DELAVNICA bo vsak torek v tehnični učilnici OŠ Trzin od 17. ure do 18.30 – začetek 7. oktobra.
2. DELAVNICA VEZENJA bo vsak torek od 17. ure do 18.30 v Jefačnikovi domačiji – začetek 7. oktobra.
3. FOLKLORNI PLESI bodo vsak četrtek od 20. ure do 21.30 v mali telovadnici OŠ Trzin – začetek 2. oktobra.
4. LIKOVNE DELAVNICE /za odrasle in mladino/ – začetek oktobra (dogovor za urnik in prostor po zbranih prijavah v občinskem informacijskem središču). tel. 01 564 47 30 in 031 302 194.
5. ČLANARINA 2014:

Vabimo člane TD Kanja, ki še niso poravnali letošnje članarine, da je to mogoče storiti vsak dan v času uradnih ur v CIH – občinskem informacijskem središču, Ljubljanska cesta 12f Trzin. Članarina za odrasle znaša 10 evrov, za mladino pa 1 evro.

VSE INFORMACIJE O DEJAVNOSTIH DRUŠTVA SO NA VOLJO V OBČINSKEM INFORMACIJSKEM SREDIŠČU – CIH, Ljubljanska cesta 12/F. tel. 01 564 47 30 in na spletni strani www.td-trzin.si.

Knjižne niti

Knjižno klatenje s kompasom sreče

Branje je super stvar, branje je nekaj, kar je za zmeraj. Zakaj bemrem? Da se pustim začarati z mojstrsko napisanimi razmišljanji, z jezikovnimi poslasticami. Da me posrka v hipnotične globine, kjer v sladki omotičnosti težko lovim sapo. Zakaj? Ker je branje strast, užitek polnosti, popolnosti, ki podira meje mojih vsakodnevnih svetov. Ker se tam srečam sama s sabo.

Velikokrat nas romani popeljejo tudi tja, kjer še nismo bili; z junaki, s katerimi se poistovetimo, jih posvojimo, odkrivamo nove svetove. Nočni vlak v Lizbono izpod peresa Pascala Merciera (pod tem psevdonimom se skriva švicarski pisatelj in filozof Peter Bieri) je eden takih svetov, ki te ne izpusti več in ob katerem slišiš bitje svojega srca.

Zgodba nas popelje v Lizbono in še dlje od tam, v globine filozofskega razglabljanja, položenega v usta izmišljenega portugalskega avtorja. Njegova knjiga glavnega junaka Raimunda Gregoriusa tako prevzame oziroma kar obsede, da sredi pouka vstane in odide na pot, ki jo je tik pred tem usodno tlakovala skrivnostna neznanka. Nanjo je po naključju naletel sredi mostu v domačem Bernu in ji preprečil samomor. Začetek je res nenavaden – mlada ženska odvrže v reko pismo in potem na Gregoriusovo presenečenje čelo napiše telefonsko številko, da je ne bi pozabila. Izkaže se, da je njen jezik portugalsčina in drugače povsem navadna beseda portugalski dobi avanturističen, erotičen naboj, ki ga požene v knjigarno po avdiovizualni tečaj portugalskega jezika. Tam mu prodajalec potisne v roke še zanimivo knjigo popolnoma neznanega portugalskega avtorja Amadeua de Prada. Raimund se odloči raziskati resnična ozadja dogodkov v knjigi, ki mu je po naključju zašla v roke, verjetno pa tudi poiskati lepo Portugalko. Težko je reči, da je odločitev sprejeta čisto zavestno. Tudi ko ga že potegne v vrtnec dogodkov, še okleva in se ozira za utirjenim življenjem – a ne več kot za nekaj trenutkov. Zato, ker je to tudi poskus ostarelega učenjaka, ki živi papirnato, neizpolnjeno življenje, in ki se prestraši občutka odtekajočega časa, oprijeti se s strastjo življenja. Vendar, je sploh mogoče pobegniti iz življenja, ki smo ga vajeni?

»Je bilo mogoče, da je najboljša pot, da se prepričaš o samem sebi, obstajala v tem, da spoznaš in se naučiš razumeti nekoga drugega? Nekoga, čigar življenje je potekalo povsem drugače in po drugačni logiki kot tvoje?«

Nenavadno je, da se to pripeti zanesljivemu, rutiniranemu in predvidljivemu učitelju latinščine, stare grščine in hebrejščine (zanj velja nomen est omen /ime ima pomen - dijaki mu ne pravijo zaman Mundus oz. Papirus), ki se med predavanji nikoli ne zmoti in bi bil že kar dolgočasen, če se mu enkrat samkrat ne bi zgodilo ravno to, kar ga iztiri iz predvidljivosti.

Skupaj z Gregoriusom nas potegne v primež neizbežnega vrtnica, pri čemer spoznavamo zgodbo avtorja »usodne« knjige, ki sovпада z avtoritarnim desničarskim režimom diktatorja António de Oliveire Salazarja na Portugalskem od 30-ih do začetka 70-ih let prejšnjega stoletja. Mojstrsko vpletanje misli o našem bivanju Mercier zaupa skrivnostnemu zdravniku in borcu za svobodo Pradu, ki je tako tudi zgodba nekega časa in večten premislek ter samospraševanje in gre daleč prek zgodovinskih, prostorskih, osebnih ter časovnih okvirov. S Pradom osebnostno raste tudi Gregorius, ki ga knjiga poveže z novimi osebami, in čeprav je ta večini neznana, jim obudi spomine in jih vrača v preteklost. Tako povzamejo dogodka, ki so odločilno vplivali na njihova življenja.

Dogodki razkrijejo številne neprijetne resnice, ki bi lahko ogrozile življenja številnih ljudi, tudi njegovo.

»Življenje ni to, kar živimo: je to, kar si predstavljamo, da živimo,« je napisal Prado.

Posebej moram izpostaviti tudi avtorjevo enciklopedično znanje oziroma poznavanje portugalske preteklosti in sedanosti, še posebej mračno obdobje Salazarjeve diktature, katere sence lahko v vsakem trenutku zatemnijo tudi našo dokaj varno stvarnost.

Še enega diktatorskega obdobja se bom dotaknila, saj ne morem mimo knjig katalonskega pisatelja Carlosa Ruiza Zafóna, ki se prepletajo v ciklu Pokopališče pozabljenih knjig. Nič ne de, če še niste prebrali nobene, saj se vsaka bere tudi samostojno, s svojo zgodbo in neodvisno od drugih, povezujejo pa jih junaki in vsebinski mostovi – tako do njih vodijo različne poti. Če sem vas pred letom dni napotila k Igrri angelov, pa tokrat ostajamo Ujetniki nebes (Senco vetra pa prepuščam avgustovski pripeki) v španski Barceloni. Nenamerni izbor dveh mediteranskih prestolnic Lizbone in Barcelone lahko tudi kaj pomeni ... Pred kratkim mi je prišla v roke knjiga nekega nemškega avtorja Jug; zgodba smeri neba (prevoda nisem zasledila), kamor naj bi kazal kompas sreče. Kdo ve, če me ni v naročje Mediterana pognalo tudi iz teh nagibov. No, kakorkoli že, Carlos Ruiz Zafón je avtor, ki je kot nalašč za ljubitelje napehtih zgodb z mističnimi prvini in številnimi akrobacijami: med skušnjavo, tveganjem, maščevanjem, skrivnostnostjo mu zlepa ni para, zato se ga je tudi prijela oznaka barcelonski Dickens.

Pa da ne bom krivična do drugih strani neba, seveda gledano iz našega srednjeevropskega sidrišča, bom iz zakladnice dobrih knjig moje prijateljice potegnila še Odkritje počasnosti, v kateri Sten Nadolny z opisom glavnega junaka Johna, ki misli okorno in počasi, a zato tudi globlje in prodorneje, ter postane celo pomorščak in raziskovalec, spretno izriše značaj, ki kljubuje času, ki ga živi.

Ker bo poletje še oblačilo barve juga oziroma bo, sodeč po zimskem julijskem uvodniku, v zadregi šele zares avgusta zardelo, pa sem v naboru knjig v Modernih klasikih Cankarjeve založbe (za to literaturo je nekoč kolega pripomnil, da gre za literarni slow-food) našla makedonskega avtorja Venka Andonovskega, ki se je med drugim podpisal pod knjigo Popek sveta, vredno bralne vneme, pri čemer pa ne gre za lahko branje.

Prav tako se ne smete odgnati iz knjižnice brez Zgodovine pornografije (pozor: knjiga ima bolj malo skupnega z naslovom), če želite ob obračanju strani uživati v zgodbi o odraščanju, prijateljstvu, o dobi v nekdanji naši skupni državi, ki smo jo nekateri vsaj delno doživeli. Če si malo sposodim avtorja Gorana Tribusonaa, smo tisti bralci dobili vstopnico za potovanje v čas, ko spomini še niso bili potrebni, pa tudi za ostale bo knjiga zanimiva.

Ne le pri tej knjigi, tudi pri marsikateri drugi bo glede na veliko povpraševanje v domžalski knjižnici in njenih enotah kar težko priti na vrsto. Še dobro, da knjižni kompas sreče kaže na vse strani, in ni vrag, da ne bo pokazal na Srečnico, ki se bo smela valjati po vaši potovalni malhi, alpinističnem nahrbtniku ali veliki svetleči torbi za plažo. Oh, kako ji zavidam!

Pa lepo ravnajte z Njo!

**Poletni knjižno-nitni pozdrav,
Nataša Pavšek**

Bioenergetik

Brezplačno predavanje dr. Smiljaniča v Trzinu!

Kdaj? 28. julija 2014 ob 18. uri

Kje? Trzin, Špruha 19 (industrijska cona), v prostorih Utripa

Dr. Smiljanič se je pričel ukvarjati z zdravilstvom pred več desetletji. Je pisec številnih knjig, raziskovalec in učitelj duhovnosti. Prireja seminarje, učne delavnice in predavanja, na katerih obravnava številne vidike naravnega zdravljenja. Zdaj prihaja v Trzin. **Videli in slišali ga boste v ponedeljek, 28. julija 2014, v Trzinu. Udeležite se lahko brezplačnega predavanja o naravnem zdravljenju, ki bo ob 18. uri.**

Izvedeli boste, kako deluje bioenergetik, katera naravna zdravila in recepti so za nas pomembni in učinkoviti, mojstru pa boste lahko svoja vprašanja zastavili tudi vi.

Dr. Smiljanič vas bo naučil nekaj o akupresuri, da si boste lahko pomagali sami. Dal vam bo ogromno receptov iz domače lekarne in vam zaupal več skrivnosti, kako pozdraviti raka. Priporočamo vam, da prinesete s seboj pisala in zvezek, da si boste zanimive in koristne informacije tudi zapisali.

Se vidimo na brezplačnem predavanju v Trzinu. Vljudno vabljeni!

Dodatne informacije in prijave na: 041 552 716

Email: bioenergetsko.zdravljenje@gmail.com

Spletni naslov: www.bioenergetsko-zdravljenje.com

PGD novice

V juniju in juliju se je zvrstilo kar nekaj dogodkov, kjer smo sodelovali tudi gasilci. 19. junija je imela gasilska mladina zaključek krožka za letošnje šolsko leto. Otroci so preko leta pridobili kar nekaj izkušenj in znanj s področja gasilstva. Zaključili smo sproščeno, z igrami in druženjem. Vsem otrokom in staršem želimo prijetne in sproščene počitnice. Sporočamo, da se bo krožek nadaljeval v mesecu septembru.

9. junija ob 8.53 so na Lobodovi ulici v Trzinu pri delu poškodovani vodovodno cev. Voda je iztekala v objekt. Posredovali smo gasilci PGD Trzin in CPV Domžale, tako da smo preprečili nadaljnje iztekanje vode.

20. junija smo imeli operativci praktične vaje. Urili smo uporabo dvižnega programa, obnovili znanje pri delu s potopno črpalko ter specialnim sesalcem za vodo. Pred dopusti smo se dobili še 10. julija. Vadili smo gašenje z lestve na strehi, notranji napad preko lestve ter gašenje s peno. Poveljstvo želi vsem operativnim članom našega društva miren in sproščen dopust.

28. junija se je 9 članov našega društva udeležilo tekmovanja s starimi brizgalnimi črpalkami. Tekmovanje je potekalo v Markovcih v Prekmurju. Naša ekipa je

sodelovala z ročno brizgalno črpalko iz leta 1890. Bila je najstarejša brizgalna na tekmovanju. Posebnost naše črpalke je v tem, da je potrebno z vodo zaliti sesalne cevi, da je možno črpanje vode. Ostale mlajše brizgalne imajo namreč že vgrajeno vakumsko črpalko, ki omogoča takojšnje črpanje vode. V kategoriji ročnih brizgaln je naša ekipa zasedla odlično drugo mesto.

Isti dan pa smo imeli tudi intervencijo. Ob 17.16 smo dobili poziv, da se je zgodila

prometna nesreča na trzinski obvoznici. Tri osebe so bile ukleščene v vozilu. Posredovali smo skupaj z gasilci CPV-a Domžale in Ljubljanske brigade.

2. julija smo imeli predstavitev gasilske opreme za otroke, udeležence oratorija župnije Trzin. Poleg poznavanja opreme in delovanja gasilskega društva so otroci imeli tudi priložnost za sproščeno uživanje pri škropljenju z vodo in peno.

Dušan Kosirnik

Kako fit je mesto Trzin?

Rekreacija in gibanje sta zelo pomembna za naše zdravje. Bodifit, največja slovenska organizacija na področju fitnesa, si prizadeva promovirati rekreativno dejavnost v mestih, kjer deluje. Tako že tretje leto zapored nadaljujemo z vseslovenskim projektom »KAKO FIT JE MESTO«.

Raziskava Kako fit je mesto je bila prvič izvedena leta 2012 v občini Maribor, v letu 2013 se je projekt nadgradil in področje izvedbe raziskave se je razširilo tudi na občino Domžale, kjer je potekala raziskava **Kako fit so Domžale?** Letos se raziskavi pridružujeta tudi **Kamnik, Komenda in Trzin.**

Cilj raziskave je promocija športa in rekreacije v mestu. Prav zaradi tega je Bodifit društvo skupaj z občinami pripravilo projekt, ki je namenjen približanju športa in rekreacije predvsem neaktivni populaciji. Raziskave namreč kažejo, da so premajhna telesna aktivnost, stresen način življenja in nezdrava prehrana glavni vzroki za nastop slabega počutja in posledično različnih bolezni. V okviru projekta želimo dokazati, da lahko aktivni in neaktivni vseh generacij, moški in ženske, v sorazmerno kratkem času naredijo opazno spremembo v svojem počutju in zdravju (v obdobju 5 tednov), predvsem:

- s TELESNO AKTIVNOSTJO,
- z URAVNOTEŽENO PREHRANO,
- s POČITKOM.

Želite preoblikovati telo, izboljšati svoje počutje, imeti več energije ali povečati vzdržljivost, moč in gibljivost?

Vsak posameznik prejme v okviru projekta svoj osebni program vadbe, narejen s strani strokovnega kadra (vaditeljev in inštruktorjev fitnesa) glede na njegova pričakovanja in potrebe.

V raziskavo Kako fit je Maribor in Kako fit so Domžale se je v letu 2013 vključilo **283** posameznikov, ki so se, ne glede na spol, starost in status odločili narediti spremembo v svojem življenju, in to v petih tednih.

Povprečna starost testirancev je bila **34,9 let**, še posebej navdušujoč je podatek, da se je v raziskavo Kako fit je mesto vključilo **33,8** odstotkov oseb, starejših od 41 let. Pri tej starostni skupini je namreč redna telesna aktivnost še posebej pomembna za ohranjanje vitalnosti, saj bistveno pripomore k povečanju kakovosti življenja.

Podatki, da so testiranci v raziskavi izgubili skupaj kar **435,47 kg** skupne telesne maščobe ter pridobili **177,75 kg** telesne teže v obliki mišične mase, kažejo na to, da so športno aktivnost in rekreacijo, vsaj za obdobje raziskave, postavili na prvo mesto. Posledica tega je bilo njihovo dobro počutje ter različni pozitivni učinki, ki jih je vadba prinesla vsakemu posamezniku.

Udeleženka raziskave (Petra, 23) o zadovoljstvu programa pravi: »Meni je bil program zelo všeč, občutki so zagotovo pozitivni. S programom sem pridobila znanje o sistematičnem delu v fitnesu, ki ga poprej nisem poznala; razširil mi je obzorja. Meni osebno je ta akcija fenomenalna, ker za majhen denar dobiš ogromno, lahko ti popolnoma spremeni življenje. Sama sem sicer tudi drugače

športno izredno aktivna, poznam pa veliko ljudi, ki jih je akcija navdušila za bolj zdrav način življenja.«

Vabljeni torej vsi željni vadbe in ki bi želeli v sklopu posebne 5-tedenske akcije narediti nekaj za sebe: recimo preoblikovati telo, izboljšati počutje, povečati vzdržljivost, moč in gibljivost.

Kaj vključuje program?

- Začetno diagnostično testiranje telesne sestave,
- 5-tedenski program vadbe za večjo vzdržljivost, moč in gibljivost. Preizkusite lahko vse vadbene zvrsti skupinskih vadb Bodifit programa (skupinske vadbe, funkcionalne vadbe ter vadbe v okviru pilates centra),
- osnovni vadbeni program, ki ga pripravi strokovnjak na področju fitnesa posebej za vas, spremljanje napredka s strani mentorja, fitnes strokovnjaka ter
- zaključno diagnostično testiranje z analizo uspeha programa vadbe.

Kdo se lahko vključi?

Vsi: aktivni in neaktivni vseh generacij, moški in ženske. Iščemo vsaj 100 vadb željnih oseb, ki bi želeli v sklopu posebne akcije petih tednov narediti nekaj za zdravje in dobro počutje!

V akcijo se lahko vključijo le osebe, ki še niso člani Bodifit-a.

Kako sodelovati?

1. Izpolnite prijavní obrazec: www.fit-mesto.si/prijava
2. Pokličemo vas in se dogovorimo za termin prvega srečanja in testiranja na izbranem Bodifit centru.
4. Pridete na sestanek z vašim mentorjem in opravite začetno testiranje telesne sestave.
5. Začnete s 5-tedenskim vadbenim programom pod vodstvom fitnes strokovnjaka.
6. Po zaključenem programu opravite zaključno testiranje telesne sestave.

Običajna cena opisanega programa vadbe pod strokovnim vodstvom z možnostjo obiska vseh vadbenih zvrsti znaša več kot 150 evrov. V okviru raziskave »Kako fit je mesto« se v program vključite po posebni promocijski ceni – **za samo 59 evrov.**

KONTAKT IN VEČ INFORMACIJ: www.fit-mesto.si

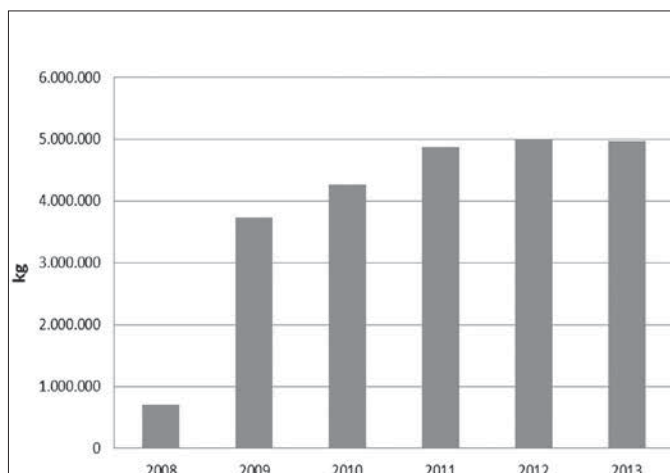
Bodifit Domžale, Breznikova ulica 17, 1230 Domžale, 040 800 364

Bodifit Kamnik, Usnjarska ulica 8, 1241 Kamnik, 031 439 439

Več zbranih biološko razgradljivih odpadkov pomeni manj odloženih ostalih odpadkov

Ločevanje odpadkov na izvoru je dejavnik, ki v veliki meri vpliva na količino zbranih odpadkov. Skladno z zakonodajo je ločevanje odpadne embalaže, papirja, stekla, biološko razgradljivih odpadkov od ostalih odpadkov obvezno. Posebej pa se zbirajo tudi nevarni oziroma posebni in kosovni odpadki. Uredba o ravnanju z biološko razgradljivimi kuhinjskimi odpadki in zelenim vrtnim odpadkom na območju celotne Slovenije zapoveduje obvezno ločeno zbiranje biološko razgradljivih odpadkov, kar pomeni, da je prepovedano mešanje kuhinjskih odpadkov iz gospodinjstva in zelenega vrtnega odpada z drugimi komunalnimi odpadki. Ločevanje tovrstnih odpadkov je na območju občin Domžale, Mengeš, Trzin, Lukovica in Moravče urejeno v sistem zbiranja v rjavih zabojnikih, del uporabnikov, predvsem tistih na bolj ruralnem območju, pa ima ločevanje in odlaganje biološko razgradljivih odpadkov urejeno kot kompostiranje v hišnem kompostniku.

Rezultati zbiranja biološko razgradljivih odpadkov

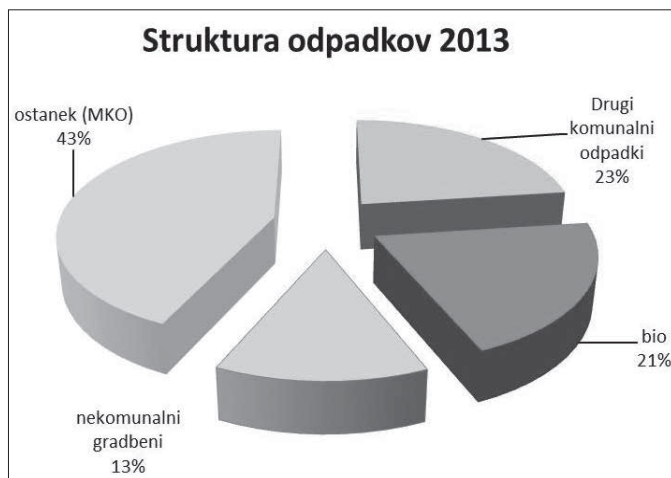

Začetek zbiranja biološko razgradljivih odpadkov sega v leto 2008. Iz grafa je razvidno, da se količina tovrstnih zbranih odpadkov iz leta v leto povečuje, kar je posledica učinkovitega ločevanja na izvoru in večje ozaveščenosti uporabnikov. Leta 2008 je bilo skupno zbranih 700.000 kg te vrste odpadkov. V letu 2013 je bilo zbranih nekaj manj kot 5.000 ton biološko razgradljivih odpadkov, kar je primerljivo z letom prej, pa vendar je bilo leta 2012 zbranih malenkost več, kar pripisujemo povečanju kompostiranja doma v letu 2013.

Struktura odpadkov zbranih v letu 2013

Graf prikazuje uspešnost ločevanja biorazgradljivih odpadkov v preteklem letu. Uspešno izločanje biološko razgradljivih odpadkov, ki so težji od ostalih zbranih vrst, v končnem rezultatu pomeni, da se na ta način najhitreje zmanjšuje količina ostanka odpadkov, ki je odpeljana v predelavo in odlaganje. Med zbranimi biološko razgradljivimi odpadki, prikazanimi v grafu, so vključeni tudi bioodpadki (kot je vrtni odrez), ki jih uporabniki kadar koli lahko pripeljete v Center za ravnanje z odpadki Dob.

Med skupino drugi odpadki sodijo naslednje vrste odpadkov: steklo, embalaža, železo in pločevina, lesni odpadki, gume, odpadna elektronska in električna oprema ter sveče, kar predstavlja 23 odstotkov skupne količine odpadkov.

V skupino nekomunalni odpadki sodijo gradbeni odpadki in salonitna kritina, ki skupaj predstavljajo 13 odstotni delež vseh odpadkov.

Sejalne analize, s katerimi se občasno preveri vsebina črnih posod za ostanek odpadkov, so pokazale, da je kljub uporabi rjavih posod in/ali hišnih kompostnikov, v teh posodah še vedno preko 20 odstotkov biorazgradljivih odpadkov, zato možnosti za napredek pri izločanju bioodpadkov še obstajajo.

Minimalne zahteve za pravilno hišno kompostiranje

Na območjih, kjer ni predvidenih rjavih posod za zbiranje biološko razgradljivih odpadkov, je potrebno le-te zbirati v kompostniku. Enako velja tudi za tiste uporabnike, ki se odločijo, da ne želijo imeti rjavega zabojnika. Kompostnik mora ustrezati vsem določbam Uredbe in Pravilnika o zbiranju in odvozu komunalnih odpadkov. Navadno ga postavimo v senci ali polsenci, in sicer na vrtu ali v njegovi neposredni bližini. Biti mora v stiku z zemljo, stranice, ki ga obdajajo, pa morajo dopuščati zraku, da kroži v notranjosti kompostnika. V kolikor se na kompostnik odlagajo tudi biološko razgradljivi kuhinjski odpadki, mora imeti le-ta pokrov. V primeru možnosti rjavega zabojnika in kompostnika svetujemo, da odpadke, kot so meso, kosti in drugi prehranski izdelki, odlagate v zabojnik in se s tem izognete nevarnostim, kot so živalski obiskovalci kompostnega kupa ali neprijeten vonj.

Urniki zbiranja biološko razgradljivih odpadkov

Odvozi rjavih zabojnikov se v poletnem času izvajajo enkrat tedensko, v zimskem terminu pa na štirinajst dni. Glavni namen ločenega zbiranja biološko razgradljivih odpadkov je zagotoviti najprimernejše in najučinkovitejše nadaljnje ravnanje s tovrstnimi odpadki, zato so vsi ločeno zbrani biološko razgradljivi odpadki ustrezno predani družbam za ravnanje s tovrstnimi odpadki, nato pa predelani v kompostarni.

Urnike odvozov odpadkov v vašem kraju in druge informacije o pravilnem ravnanju z biološko razgradljivimi odpadki lahko najdete na naši spletni strani www.jkp-prodnik.si.

Topla pomlad in poletni »circus fantasticus«

Najprej seveda opravičilo, ker ste ostali v junijskem Odsevu brez priljubljene vremenske štrane. Prispevek smo pravočasno pripravili, vendarle pa se je med redakcijo pri uredniku nabralo toliko pomembnejših zadev (berite: zvrhano poln pralni stroj trzinskega perila ...), da je najkrajšo spet potegnila »skirca«. Ker smo na koncu glasila, jo je tudi tehničnemu najlažje vreči ven, saj mu potem ni treba urejati vseh prispevkov na prejšnjih straneh. V tej številki – le brez skrbi – ko že slavimo nove zmagovalce kisle kumaričnih volitev, vam torej posredujemo »za nazaj« vse, kar vam dolgujemo. Za (v)naprej, natančneje za naslednja štiri leta, ste si postlali že sami, če bodo naši predstavniki in vladarji zdržali do konca, pa je še vprašanje. Morda bo treba v tem obdobju res ustanoviti gibanje z imenom »Vremena Kranjcem bodo se zjasnila« ali pa stranko lila-pikčastih; imeni obeh smo si izposodili pri naših pesnikih.

Letošnji začetek poletja je nekaj posebnega, saj smo voli(-li). Menda že prihajajo dopustniške razglednice, na katerih piše »imamo se fino, morje je ravno prav slano in toplo, otroci znosni, družba zabavna in številna, ribe prijemljejo in tudi tukaj – volimo«. Vendarle pa ne smemo pozabiti, da smo volili tudi tistega, ki se je tega spomnil oziroma nam zapovedal volilno poletje, še več, volilni dopust! V gosteh smo imeli poletni »circus fantasticus«. Nerodno je, ker smo omogočili njegov prihod tudi davkoplačevalci (resnici na ljubo je vse več davkov in vse manj plačevalcev ...). V Trzinu je sicer še naprej pestro tudi na komunalnem področju, saj obnova vodovoda lepo napreduje, čakamo le še na olepšanje cestnih oznak (obnovljeni del Ljubljanske ceste je bil že deležen tega »manekenskega« posega ...) in, tole je zadnji poziv, na dokončanje »razsvetljenja« sprehajalne poti ob Pšati (med Trznofestom bi prišlo tistih 4–5 luči še kako prav). Povezava med Mlakami in industrijsko cono se zdi vse bolj utopična. Smo pa maja (skoraj do konca) spravili pod streho Florijanov sejem, nato je šel »na suho« skozi tudi Trznofest in nazadnje še gasilska veselica! Naj še kdo reče, da nam letošnje pomlad vreme ni bilo naklonjeno! Saj vemo, vsako leto ista zgodba s hitrimi vremenskimi prehodi oziroma spremembami, ki so nadvse priročne, kadar iščemo vzroke za naše slabo počutje in zdravje. Pri vremenu ni tako kot pri politiki, kjer je še vedno vse po starem. Namesto novega, svežega vetra še naprej raje pljuvamo vsevprek, drug čez drugega, če komu ni kaj povšeči, pa hitro ustanovi civilno iniciativo. Skrajni čas, da storimo nekaj podobnega še ljubitelji vremena, ustanovimo na primer društvo ljubiteljev lepega vremena. A kaj ko se zaplete že pri opredelitvi »predmeta poželjenja« – lepega vremena. Že res, da večina uživa na soncu (veliko jih je tudi na sončni upravi ...), vendarle pa so nekateri zapriseženi ljubitelji dežja, posamezni pa celo »snegoljubci«. Razlike med njimi niso velike, bistvo je namreč v podrobnostih. Poletje je na široko odprlo svoje dveri, do jeseni je še daleč, vendarle pa rastejo nove stranke kot gobe po dežju.

Predno preidemo na pregled vremena v letošnji meteorološki pomladi, si oglejmo še značilnosti maja in junija. Maja smo v večjem delu države zabeležili le neznamenit toplotni presežek, za stopinjo Celzija, nad dolgoletnim povprečjem, in to ravno pri nas oziroma v osrednji Sloveniji. Že vse od začetka jeseni nismo imeli »normalno« toplega

Konec aprila se je temnilo tudi nad Sv. Primožem, priljubljeno izletniško točko nad dolino Črne. (Foto: T. M.)

meseca, saj so bili vsi krepko nad dolgoletnim povprečjem. Malo bolj kot smo vajeni, nas je grelo tudi sonce, padavin pa je bilo nekoliko pod dolgoletnim povprečjem, – kratka, maj kot se šika! Izrazitejša hladno obdobje je bilo sredi meseca, z zadnjo tretjino pa se je začelo najizrazitejše toplo obdobje, vendar se je zadnje dni vnovič ohladilo. Kot že poudarjeno – povprečna dnevna temperatura se je gibala »le« okoli dolgoletnega povprečja. Imeli smo štiri dni z megl(ic)o, šest nevihtnih. Če ste pozabili – 11. maja oziroma zadnji dan Florjanovega sejma nas je v večernih urah prešla izrazita hladna fronta z viharim vetrom, padala je tudi sodra. Naslednji dan je padlo skoraj 40 mm padavin oziroma skoraj polovica mesečne količine. Junija je bila povprečna temperatura zraka opazno nad običajnimi vrednostmi, pri nas kar za 2–3 stopinje Celzija, vendarle pa je bil junij v preteklosti velikokrat že toplejši, sploh leta 2003. Sonce nas je grelo nekoliko dlje, kot smo vajeni, padavin pa je bilo ravno toliko, kot jih lahko pričakujemo glede na dolgoletno povprečje, predvsem pa skoraj enkrat več kot mesec prej! Junij se je začel s hladnim vremenom, a že kmalu se je povprečna dnevna temperatura dvignila nad dolgoletno povprečje in ob koncu prve dekade je dosegel višek prvi vročinski val letošnjega poletja; tudi v Trzinu smo prilezli na zavidljivih 34 stopinj Celzija! Kmalu po začetku druge tretjine se je temperatura spustila proti dolgoletnemu povprečju, odkloni so bili v nadaljevanju meseca manjši kot med vročinskim valom, v zadnji tretjini junija so se izmenjevali pozitivni in negativni odkloni. Imeli smo 13 padavinskih dni, v devetih od teh je tudi grmelno. Junija je sonce najvišje, zato je pač v zraku ogromno energije, sploh veliko jo je bilo menda v petek, 13. junija, ob polni luni (kombinacija se bo ponovila čez 35 let, torej leta 2049). Padavin je bilo prvih 23 dni zelo malo, nato pa smo v nekaj močnih nalivih in poslabšanjih dobili glavino junijskih padavin. Bilo je nekaj bolj svežih in kislil dni, a na splošno sonca ni primanjkovalo, tako da smo lahko s prvim poletnim mesecem kar zadovoljni.

Celotna meteorološka pomlad 2014 (marec–junij) je bila 2 do 3 stopinje Celzija toplejša kot v dolgoletnem povprečju; gre seveda za meteorološko pomlad oziroma mesece marec–maj. V Ljubljanski kotlini je bila s povprečno temperaturo 12,9 stopinje Celzija druga najtoplejša doslej v nekaj več kot zadnjem stoletju, in to predvsem na račun pretoplega marca in aprila. Količina padavin je bila nekoliko pod povprečjem, sonce pa je sijalo za desetino več od dolgoletnega povprečja, predvsem nad našimi kraji. Pomlad se je zaključila s povprečnim majem, natančneje s precej muhastim in nekoliko prehladnim vremenom. Padavine so bile kar pogoste, a količine niso bile velike. Ampak to ni še nič v primerjavi s tem, kaj nas čaka v prihodnjih tednih in mesecih. Rezultati volitev bodo gotovo poskrbeli za nova poslabšanja s padavinami, vse pogosteje bo tudi grmelno (pa ne zgoraj ...), tu in tam pa nas bo kaj (in kdo) tudi še pogrelo. Če ne s soncem pa s kakšno so(n)čno izjavo. Tudi teh se lahko v Trzinu nadejamo v prihodnjih mesecih vse do lokalnih volitev, ko bodo padle še zadnje »maske in okostnjaki«. Ne vemo le še, kaj od tega bo padlo iz omar in kaj z obrazov, edino kar ostaja enako, je, da se bo tudi pod novo oblastjo na vseh ravneh še naprej prav vsak večer in postopoma (s)temnilo do nižin.

POSTAJA	Padavine maj 2014 (v mm oz. l/m ²)	Padavine junij 2014 (v mm oz. l/m ²)
Radomlje	91	166
Letališče Brnik	91	177
Brezje pri Trziču	92	153
Škofja Loka	93	218
Ljubljana Bežigrad	94	131
Domžale	95	185
Trzin	95	175
Moste pri Komendi	120	201
Vrhnika	129	143
Grosuplje	137	121

Preglednica: Mesečna količina padavin maja in junija 2014 na širšem območju Ljubljanske kotline. Viri: ARSO, Slovenski meteorološki forum, Vremenski forum ZEVS, trzinski Vremenko).

Trzinčanov Miha, občinski vremenski svetnik

30 letna tradicija

celovite rešitve

zgibanke

kreativa

tisk

izvedba

letna poročila

personalizirani mailingi

brošure

spletne strani

oblikovanje

katalogi

cgp

Želite eno skrb manj -
zaupajte jo nam!

brezskrbno

grafex agencija | tiskarna
www.grafex.si | info@grafex.si

5 sek

Ali ste vedeli, da v povprečju uporabnik zapusti neučinkovito spletno stran že v 5 sek.

Želite več kupcev???

... zvišanje prodaje...

z pomočjo naših spletnih strani???

IZDELAMO

MI

SVETUJEMO

VZDRŽUJEMO

SPLETNE STRANI

naj bo vaša spletna stran **prijazna** do uporabnika...

prijazni s časom

041617927

www.grafex.si

grafex agencija